

Mustangovský zpěvník

Rejstřík

1			
1982	1		
A			
Amazonka	2		
Amerika	3		
Andělé	4		
B			
Batalion	5		
Bedna od whisky	6		
C			
Cesta	7		
Chtít chytit vítr	28		
Colorado	9		
D			
Dajána	12		
Darling	13		
Detaily	14		
Dezolát	15		
Divoké koně	16		
Dokud se zpívá	17		
F			
Franky Dlouhán	18		
G			
Gastrosexuál	19		
Goin' blind	20		
H			
Hej! Kapitáne!	21		
Hej teto!	22		
Hlídač Krav	23		
Hodinový hotel	24		
Hruška	25		
Hudsonský šífy	26		
Husličky	27		
I			
I cesta může být cíl	29		
J			
Jdem zpátky do lesů	30		
Jednou mmi fotr povídá	31		
Jelen	32		
K			
Karavana mraků	33		
Když mě brali za vojáka	34		
Klidná jako voda	36		
Klára	35		
L			
Lokomotiva	37		
M			
Made in Valmez	38		
Magdaléna	39		
Marie	41		
Mezi horami	42		
Moriturí te salutant	44		
Morseovka	45		
Mám jednu ruku dlouhou	40		
Měsíc	43		
N			
Na kolena	46		
Nad stádem koní	47		
Nagasaki Hirošima	48		
Nejlíp jim bylo	49		
Nosorožec	50		
O			
O malém rytíři	51		
Obchodník s deštěm	52		
Omnia vincit amor	53		
Oregon	54		
P			
Po schodech	56		
Pocity	57		
Podvod	58		
Pověste ho vejš	59		
Proměny	60		
První signální	61		
Písníčka pro tebe	55		
R			
Rodné lány	63		
Ráda se miluje	62		
S			
Samurajský meče	64		
Sen	66		
Severní vítr	67		
Slavíci z Madridu	68		
Srdce jako kníže Rohan	69		
Stopařská	70		
Sáro	65		
T			
Trezor	73		
Tři kříže	74		
V			
V 7:25	75		
Večer křupavých srdíček	76		
Veď mě dál, cesto má	77		
Víno	78		
Z			
Za svou pravdou stát	79		
Zabili	80		
Zafúkané	81		
Zakázané uvolnění	82		
Zrození hvězd	84		
Zátoka	83		
Č			
Čarodějnice z Amesbury	10		
Černá díra	8		
Čtyři slunce	11		
Š			
Škrábej	71		
Šťastní a veselí	72		
Ž			
Želva	85		
Žily	86		

1. $\begin{matrix} E & C & E & C\# \\ \text{Chlapeček brečí, nesmíš ho hladit} \\ E & A & F\# \\ \text{Když ho budeš hladit, tak ho můžeš} \\ H \\ \text{zabít} \\ E & C & E & C\# \\ \text{Seš víla lipís, máš bílý auto} \\ E & A & F\# & H \\ \text{Všechny nás vozíš a to máme za to} \\ E & C & E & C\# \\ \text{že známe heslo,} \\ E & A & F\# & H \\ \text{že známe heslo,} \\ E & F & E & F \\ \text{Lipís mi kája!} \end{matrix}$

R:

$\begin{matrix} E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- jsem malej ýmo a ty jsi princezna} \\ E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- nejlepší pop art, ledňáček, kofola} \\ E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- brutální všechno, nejlepší vzpomínky} \\ E & D & G \\ \text{devatenátsetosmdesátdva} \\ A \\ \text{- nejlepší nohy maminky, maminky} \end{matrix}$

2. =1

R:

(×2)

2 Amazonka

Hop Trop

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká, -
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R:

Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dálš' ho nechtěla.

R:

6. Ted' jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

3 Amerika

Lucie

Nandej mi do hlavy tvý brouky
A Bůh nám seber beznaděj
V duši zbylo světlo z jedný holky
Tak mi ted' za to vynadej
Zima a promarněný touhy
Do vrásek stromů padá déšť
Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý
Do vlasů mi zabroukej... pa pa pa pá
pa pa pa pá, pá pa pa pá
pa pa pa pá, pá pa pa pá
Tvoje oči jenom žhavý tóny
Dotek slunce zapadá
Horkej vítr rozezní mý zvony
Do vlasů ti zabrouká
pa pa pa pá, pa pa pa pá, pá pa pa pá ..

Na obloze krídla tažnejch ptáků
Tak už na svý bráchy zavolej
Na tváře ti padaj slzy z mraků
A Bůh nám sebral beznaděj
V duši zbylo světlo z jedný holky
Do vrásek stromů padá déšť
Poslední dny hodiny a roky
Do vlasů ti zabrouká...
pa pa pa pá, pa pa pa pá, pá pa pa pá...

4

Andělé

Wanastowi vjemy

1. ^A Co tě to ^E hned po rámu ^D napadá
^A nohy ^E ruce ^D komu je chceš dát.
^A Je to v krvi ^E co tvou ^D hlavu přepadá
^A chtělas ^E padnout ^D do hrobu a spát.

R:

^C Poranění ^G andělé ^F jdou do polí
^C stěhovaví ^G lidi ^F ulítaj
^C panenku ^G bodni, ^F ji to nebolí
^C svět je, ^G mami, ^F prapodivnej kraj.

2. Po ránu princezna je ospalá
 na nebi nemusí se bát
 v ulicích doba zlá ji spoutala
 polykač nálezů a ztrát

R:

3. Co tě to zas po ránu napadá
 za zrcadlem nezkoušej si lhát
 miluju tě, chci tě - to ti přísahám
 na kolenou lásce pomoz vstát

R:

+ svět je mami dokonalej kraj, svět je,
 mami, dokonalej kraj...

5

Batalion

Spirituál Kvintet

^{Ami} ^C ^G ^{Ami}
 Víno máš a markytánku
^{Ami} ^C ^G ^{Emi} ^{Ami}
 dlouhá noc se prohý - ří.
^{Ami} ^C ^G ^{Ami}
 Víno máš a chvilku spánku
^C ^G ^{Emi} ^{Ami}
 díky, díky verbíři.

1. ^{Ami}
 Dříve než se rozední
^C ^G ^{Ami} ^{Emi}
 kapitán k osedlání rozkaz dá - vá.
^{Ami} ^C ^G ^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 Ostruhami do slabin koně po - há - ní.
^{Ami}
 Tam na straně polední
^C ^G ^{Ami} ^{Emi}
 čekají ženy, zlatáky a slá - va.
^{Ami} ^G
 Do výstřelů z karabin zvon už
^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 vy - zvá - ní.

R:

^{Ami} ^C ^G ^{Ami}
 Víno na kuráž a pomilovat markytánku.
^{Ami} ^C ^G ^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 Zítřka do Burgund batalion za - mí - ří.
^{Ami} ^C ^G ^{Ami}
 Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku.
^{Ami} ^C ^G ^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 Díky, díky vám královští ver - bí - ří.

2. ^{Ami}
 Rozprášen je batalion
^C ^G ^{Ami} ^{Emi}
 poslední vojáci se k zemi hroutí.
^{Ami} ^G ^{Ami} ^{Emi}
 Na polštáři z kopretin budou věč - ně
^{Ami}
 spát.
^{Ami}
 Neplač sladká Marion
^C ^G ^{Ami} ^{Emi}
 verbíři nové chlapce přivedou ti.
^{Ami} ^G ^{Ami} ^{Emi}
 Za královský hermelín padne kaž - dý
^{Ami}
 rád.

R:

1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes
 Emi
 pysky,
 Ami C Ami Emi
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod
 Ami
 whisky,
 Ami C Ami
 stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej
 Emi
 pinč,
 Ami C Ami Emi
 tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce
 Ami
 Lynč.

R:

A D E A
 Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 D E A
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 D E A
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 D E
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se
 A Ami
 dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky
 vypitý,
 postavil bych malej dům na louce
 ukrytý,
 postavil bych malej dům a z vokna
 koukal ven
 a chlastal bych tam s Bilem a chlastal
 by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl
 rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
 moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky
 pít,
 nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zůstane jen dírka mrňavá,
 jenom dírka mrňavá a k smrti jenom
 krok,
 má to smutnej konec a whisky ani lok.

R:

.... tak kopni do tý bedny.

7 Cesta Kryštof

1. ^C Tou cestou
^G Tím směrem prý bych se dávno měl dát
^{Am} Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak
^F tají
^G Kus něhy ti za nehty slíbí a dají
^C Víc síly se prát
^G Na dne víc dávat než brát.
^{Am} A i když se vleče a je schudná jen v
^F kleče
^G Donutí přestat se zbytečně ptát

R:

- Jestli se ^C blížím k cíli, kolik ^G zbývá víry
^{Am} Kam ^F zvou - svodidla, co po tmě
^G mi ^C lžou?
^G Snad ^{Am} couvám zpátky a plýtvám řádky
^F Co ^G řvou že už mi doma neotevrou
2. ^C Nebo jít s proudem
^G Na lusknutí prstu se začít hned smát,
^{Am} Mít svůj chodník slávy a před sebou
^F davy
^G A přes zkroucená záda být součástí
^C stáda
^G Ale zpívat a hrát, kotníky líbat a stát
^{Am} Na křídlech všech slavíku
^F a vlastně už ze zvyku
^G Přestat se zbytečně ptát

R:

(×2)

8 Černá díra Karel Plíhal

1. ^D Mívali jsme dědečka, ^A starého už pána, ^G
^D stalo se to v ^A červenci ^G jednou časně
^A zrána,
^{Hmi} šel ^G do sklepa ^E pro vidle, ^A aby seno sklízel,
^D už se ale ^A nevrátil, ^G prostě ^A někam ^D zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou
díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná
míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou
pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
6. ^E Dědeček se ^H raduje, ^A že je zase ^E v penzi,
^E teď je naše ^H písnička ^A zralá ^H pro ^E recenzi.

1. Táta vždycky říkal hochu žádný strachy
seš kovboj v Coloradu můžeš krávy pást
já radši utratil jsem psa a všechny
prachy
do srdce Evropy já odjel v klidu krást
2. Narvaný kapsy prsteny řetězy zlatý
tam kolem krku místní indiáni maj
a ti co nemakaj tak sou nejvíc bohatý
musím si pohnout dokavad' tam
rozdávaj

R:

- Z Billa na Nováka změním si svý jméno
a až tu malou zemi celou rozkradem.
Rozkradem
tak se vrátím ve svý rodný Colora - do
o tý zlatý žíle řeknu doma všem
3. Tam kradou všichni co okolo bydlej
šerif se na ně jenom hezky usmívá
kdyby se nesmál tak ho okamžitě
zmydlej
házej mu kosti za to že se nedívá
 4. Místo krav tam nelžu vám prej pasou
holky
a když jim nezaplatíš vyrazej ti dech
ale s IQ to tam nebude tak horký
místo na koních tam jezďej v medvědech

R:

(×2)

1. 1. Zuzana byla dívka, která žila v
Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům
navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky
má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy
zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře
ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál
předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem
volali:
„Už konec je s tvým řáděním, už nám
neuškodíš,
ted' na své cestě poslední do pekla
poletíš!“

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její
 umění,
 d'ábelským kouzlem prý se v netopýra
 promění
 a v noci nad krajinou létává pod černou
 oblohou,
 sedlákům krávy zabíjí tou mocí
 čarovnou.

5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla
 zná,
 v noci se v černou kočku mění dívka
 líbezná,
 je třeba jednou provždy ukončit
 d'ábelské řádění,
 a všichni křičeli jak posedlí: „Na šibenici
 s ní!“

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
 pak z tribunálu povstal starý soudce
 vážený:
 „Je přece v knize psáno: nenecháš
 čarodějnici žít
 a před d'ábovým učením budeš se na
 pozoru mít!“

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě
 vztyčenou
 a její slova zněla klenbou s tichou
 ozvěnou:
 „Pohrdám vámi, neznáte nic nežli
 samou lež a klam,
 pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni
 umírám!“

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
 a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
 a ona stála bezbranná, však s hlavou
 vztyčenou,
 zemřela tiše samotná pod letní oblohou
 ...

11 Čtyři slunce

Vypsaná fixa

1. Čtyři slunce svítěj pro radost
vlnovka se zvedne, -
když má dost.
A čtyři slunce svítěj,
lidem pod nima není zima.
Si jako malý dítě
a můžeš začít zase znova.

R:

Já vím, někdy to nejde.
Já vím, všechno to přejde.

2. Čtyři slunce svítěj pro radost,
přejdu řeku, vede přes ní most.
Čtyři slunce svítěj,
lidem pod nima není zima.
Si jako malý dítě
a můžeš začít zase znova.

R:

Já vím, někdy to nejde
já vím, všechno to přejde

3. Čtyři slunce svítěj pro radost,
vlnovka se zvedne, když máš dost.
Čtyři slunce svítěj,
lidem pod nima není zima.
Si jako malý dítě
a můžeš začít zase znova.

R:

Já vím, někdy to nejde.
Já vím, všechno to přejde.
Já vím, někdy to nejde
já vím, všechno to přejde.

4. Čtyři slunce svítěj pro radost,
vlnovka se zvedne, když máš dost.

12 Dajána

Zdeněk Borovec

1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
ona zatím potají jediného v myslí má.
Na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí
čeká dál,
Krásná, bláhová Dajána.
2. Ten kdo navždy klid jí vzal odešel si
bůhví kam
Dajána má v srdci žal, žije marným
vzpomínkám,
Předstírá-li ve dne smích, pláče v
nocích bezesných,
Krásná, bláhová Dajána.

R:

Srdce, které zastesklo si, s úsměvem teď
žal svůj nosí,
stále čeká, čeká dál, o, o, o o o o .

3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
Sny, jenž voní skořicí, sny, jenž nelze
obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy
klid.
Krásná, bláhová Dajána.

1. ^D V bodu, kdy ti zmizí ^A úplně všechno
^{Emi} si já vymyslim nejsladší ^G pointy
^D někdo to neřeší, někdo pije drinky
^{Emi} někdo v tom bodu vykouří ^G jointy
^D já mám rád hrdiny, kteří lezou po dně
^{Emi} a v poslední chvíli se ^G zvednou
^{Emi} někdy taky dělám, že jsem vyřízenej
^{Emi} a je mi to úplně jedno.

Tak jsem řek

^D dno je dobrý na to aby sis ^A ho prohlíd ^{Emi} ^G
^D dno je dobrý na to aby sis ^A ho prohlíd ^{Emi} ^G

R:

^D Tak jsem řek hej máš drobný ^A darling
^{Emi} a ona řekla že nějaký má ^G
^D a já jsem řek fajn, tak na dvě ^A kávy
^{Emi} z ^G automatu on nám je dá
^D a pak jsme šli ven a tam jsme stáli ^A
^{Emi} tři hodiny a dvacet minut ^G
^D a kolem byl svět, který byl ^A správný
^{Emi} a s kelímkama z automatu ^G

2. V bodu kdy ti zmizí úplně všechno
 jsem byl, tam to znám velmi
 v podstatě to tam má svojí poetiku
 a originální genius loci
 lítají tam pořad ty samý bumerangy,
 který se pokaždý vrátěj
 uprostřed toho všeho mezi strážnou věží
 a pornografickým stánkem
 jsem řek
 dno je dobrý na to aby sis ho prohlíd
 dno je dobrý na to aby sis ho prohlíd

R:

Tak jsem řek hej smím prosit darling
 a ona řekla, že jsem to já
 a já sem řek fajn tak je to správný
 dr. Jekyll zvítězí rád
 a pak jsem řek hey, chtěl bych tě darling
 a ona řekla co bude dál
 hráli jsem squash a taky curling
 uklízet a zaparkovat

A tak jsem řek hej - to bude dál
 a pak jsem řek hej - ale je tu i Hyde
 a tak jsem řek hej - to bude dál
 a pak jsem řek hej - ale je tu i Hyde

1. ^{Hmi} Město je horký, srpnový,
^G že v srdci taje to takový
^D nejvíc a nejhůř studený ^A místo.
^{Hmi} Spící sopky se probudí,
^G byl dlouho pryč, kolem a v okolí.
^D Ted' toužil a chtěl cítit ^A blízkost.
- ^{Hmi} Čau, mami! Tak jsem tady zas.
^G Jsem agent Cooper – dám si koláč.
^D Hážu kříž na zem – hlavu mám ^A nízko.

R:

^{Hmi} Mezi ním mezi ní byly detaily
^G a kusy rodiny, který se rozpadly.
^D Byl to šílenej horor – řev a taky ^A vřískot.
^{Hmi} Mezi ním mezi ní byly detaily
^G a kusy koláče, který dopadly
^D na ubrus a na zem, ale na stole ^A bylo čisto.

2. Noci jsou vlhý a takový,
 že srdce buší hladový,
 cítíš to v sobě a víš to.
 Hrdinové nekecaj a jdou
 tam, kam nechce vůbec nikdo –
 na nejvíc a nejhůř studený místo.
- Čau, lidi! Tak jsem tady zas.
 Jsem agent Cooper a jdu po vás.
 Prostě to najdu – už jsem blízko.

R:

Mezi ním mezi ní byly detaily
 a kusy líčidel, který dopadly
 na ubrus a na zem, ale po pláči bylo čisto.
 (×2)

Bolí to dlouho,
 bolí to dál.
 Bolí to dlouho.
 Vzal za tu zataženou roletu
 a vstal.

R:

Mezi ním mezi ní byly detaily
 a kusy líčidel, který dopadly
 na ubrus a na zem, ale po pláči bylo čisto.
 (×2)

Hrdinové nekecaj a jdou do tmy.
 Hrdinové nekecaj a jdou tam, kam
 nechce nikdo.
 (×4)

1. ^{Emi} Ty si ^C pěkný ^D dezolát ^A řekla „Halíbelí“
a byla to pohoda třeba se to povede
vytáhnem tvý múzy a hodíme je za tebe
kdo ty múzy zachytí ten bude mít
záruku
opravdový kvality ty si pěkný dezolát
tohle řekla ona musíme tě sledovat.

R:

^C ^{Emi}
A celý prostor je sledovaný
^C ^{Emi}
příjemnými lidmi kteří olizují
^C ^{Emi}
šťávu tekoucí
^D
z konečků prstů.

2. Ty jsi pěkný dezolát, ve sprchovém
koutě
teče voda ledová, třeba se to povede
opláchnu svý múzy a vypustím je pod
sebe,
kdo ty múzy zachytí, ten bude mít
záruku
opravdový kvality, ty si pěkný dezolát
tohle řekla ona

R:

^{Emi} ^C
Pustíme si starý gramofon
^D ^A
budeme mít světy který nás zajímají
vinylový bůh je šampion
proležíme v posteli celou neděli
pustíme si starý gramofon
budeme mít světy který nás zajímají
vinylový bůh je šampion
venku ten náš svět sledují kamery
A hudba hraje dál
Pustíme si starý gramofon
budeme mít světy který nás zajímají
vinylový bůh je šampion
venku ten náš svět sledují kamery
^{Emi} ^C ^A
Jsem z toho celej žhavej

1. $\begin{array}{l} \text{Ami} \quad \text{Dmi} \quad \text{Ami} \quad \text{C} \\ \text{Já} \quad \text{viděl} \quad \text{divoké} \quad \text{koně,} \quad \text{běželi} \\ \text{Dmi} \quad \text{Ami} \\ \text{soumrakem,} \end{array}$
 $\begin{array}{l} \text{Dmi} \quad \text{Ami} \quad \text{Dmi} \quad \text{Ami} \\ \text{vzduch} \quad \text{těžký} \quad \text{byl} \quad \text{a} \quad \text{divně} \quad \text{voněl} \\ \text{G\#dim} \quad \text{F} \\ \text{tabá - kem,} \\ \text{Dmi} \quad \text{Ami} \quad \text{Dmi} \quad \text{Ami} \\ \text{vzduch} \quad \text{těžký} \quad \text{byl} \quad \text{a} \quad \text{divně} \quad \text{voněl} \\ \text{E7} \quad \text{Ami} \\ \text{tabákem.} \end{array}$
2. $\begin{array}{l} \text{Běželi,} \quad \text{běželi} \quad \text{bez} \quad \text{uzdy} \quad \text{a} \quad \text{sedla} \quad \text{krajinou} \\ \text{řek} \quad \text{a} \quad \text{hor,} \\ \text{sper} \quad \text{to} \quad \text{čert,} \quad \text{jaká} \quad \text{touha} \quad \text{je} \quad \text{to} \quad \text{vedla} \quad \text{za} \\ \text{obzor?} \end{array}$
3. $\begin{array}{l} \text{Snad} \quad \text{vesmír} \quad \text{nad} \quad \text{vesmírem,} \quad \text{snad} \quad \text{lístek} \\ \text{na} \quad \text{věčnost,} \\ \text{naše} \quad \text{touhu,} \quad \text{ještě} \quad \text{neumírej,} \quad \text{sil} \quad \text{máme} \\ \text{dost.} \end{array}$
4. $\begin{array}{l} \text{V} \quad \text{nozdrách} \quad \text{sládne} \quad \text{zápach} \quad \text{klisen} \quad \text{na} \\ \text{břehu} \quad \text{jezera,} \\ \text{milování} \quad \text{je} \quad \text{divoká} \quad \text{píseň} \quad \text{večera.} \end{array}$
5. $\begin{array}{l} \text{Stébla} \quad \text{trávy} \quad \text{sklání} \quad \text{hlavu,} \quad \text{staví} \quad \text{se} \quad \text{do} \\ \text{šiku,} \\ \text{král} \quad \text{s} \quad \text{dvořany} \quad \text{přijíždí} \quad \text{na} \quad \text{popravu} \\ \text{zbojníků.} \end{array}$
6. $\begin{array}{l} \text{Chtěl} \quad \text{bych} \quad \text{jak} \quad \text{divoký} \quad \text{kůň} \quad \text{běžet} \\ \text{běžet,} \quad \text{nemyslet} \quad \text{na} \quad \text{návrat,} \\ \text{s} \quad \text{koňskými} \quad \text{handlíři} \quad \text{vyrazit} \quad \text{dveře,} \quad \text{to} \\ \text{bych} \quad \text{rád.} \\ \text{Já} \quad \text{viděl} \quad \text{divoké} \quad \text{koně} \quad \dots \end{array}$

1. Z^C Těšína^{Emi} vyjíždí^{Dmi7} vlaky^F co^C
čtvrthodinu,^{Emi Dmi7 G}
včera^C jsem^{Emi} nespál^{Dmi7} a ani^F dnes^C
nespočinu,^{Emi Dmi7 G}
svatý^F Medard,^G můj^C patron,^F ťuká^G si na
čelo,^F
ale dokud^G se zpívá,^C ještě^{Emi} se^{Dmi7}
neumřelo.^G
2. Ve^C stánku^{Emi} koupím^{Dmi7} si housku^F a slané^C
tyčky,^{Emi Dmi7 G}
srdce^C mám^{Emi} pro lásku^{Dmi7} a hlavu^F pro
písničky,^C
ze školy^F dobře^G vím,^C co by^G se dělat^F mělo,
ale dokud^G se zpívá,^C ještě^{Emi} se^{Dmi7}
neumřelo.^G
3. Do alba^C jízdenek^{Emi} lepím^{Dmi7} si další^F
jednu,^C
vyjel^C jsem^{Emi} před chvílí,^{Dmi7} konec^F je
v nedohlednu,^C
za oknem^F míhá^G se život^C jak leporelo,^G
ale dokud^F se zpívá,^G ještě^F se
neumřelo.^G

4. Stokrát^C jsem^{Emi} prohloupil^{Dmi7} a stokrát^F
platil^C draze,^{Emi Dmi7 G}
houpe^C to, houpe^{Emi} to na^{Dmi7} housenkové^F
dráze,^C
i kdyby^{Emi} supi^{Dmi7} se slítali^G na mé tělo,^F
tak dokud^G se zpívá,^C ještě^G se
neumřelo.^{F G F G C}
5. Z^C Těšína^{Emi} vyjíždí^{Dmi7} vlaky^F až na kraj^C
světa,^{Emi Dmi7 G}
zvedl^C jsem telefon^{Emi} a ptám^{Dmi7} se: Lidi,^F
jste^C tam?
A z^{Emi} veliké^{Dmi7} dálky^G do uší^F mi zaznělo,
že dokud^G se zpívá,^C ještě^G se
neumřelo.^{F G F G C}

1. Kolik je smutného,
 když mraky černé jdou
 lidem nad hlavou smutnou dálavou.
 Já slyšel příběh, který velkou pravdu
 měl,
 za čas odletěl, každý zapomněl.

R:

Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
 po státech toulal se jen sám a že
 byl veselej, tak každej měl ho rád.
 Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase
 jede dál. A každej kdo s ním
 chvílku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl plač tam Franky hezkou
 píseň měl
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A když pak večer ranče tiše usínaj
 Frankův zpěv jde dál nocí s písni dál

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal
 žít,
 jeho srdce spí, tiše smutně spí.
 Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec
 měl,
 farář píseň pěl, umíraček zněl...

R:

1. ^{F#mi} Můj ^E doktor ^{F#mi} sebou ^E sek
^H a ^{F#mi} málem ^E to ^{F#mi} neustál.
^H Víš, ^E já ^{F#mi} mu ^E tehdy ^{F#mi} řek,
^H že ^{F#mi} jsem ^E gastrosexuál.
^H Ale ^{F#mi} jen ^E co ^{F#mi} se ^E z ^{F#mi} lehu ^E zved,
^H přísně ^{F#mi} se ^E zazubil.
^H Blíž ^E jsem ^{F#mi} si ^E k ^D němu ^{F#mi} sed
^H a ^E všechno ^D mu ^{F#mi} vyklopil.

R:

^{Hmi} Do ^E příboru ^{F#mi} se ^D ošatím ^{F#mi} a ^E nebude ^{F#mi} mi ^D zima,
^{Hmi} stříknu ^E pivo ^{F#mi} na ^E rukávy ^{F#mi} a ^E kolu ^E do ^{F#mi} gatí, -
^{Hmi} vzít ^E si ^{F#mi} boty ^D z ^{F#mi} kaviáru ^E není ^{F#mi} volovina,
^{Hmi} na ^E léto ^{F#mi} si ^E pak ^{F#mi} uvařím ^{F#mi} šaty ^E koprový.

2. ^{F#mi} Doktor ^E řek, ^{F#mi} no ^E pane ^{F#mi} Homola,
^H tím ^{F#mi} ste ^E mě ^{F#mi} zaskočil.
^H Přemýšlím ^{F#mi} stále ^E dokola,
^H čím ^{F#mi} bych ^E vás ^{F#mi} vyléčil.
^H S ^E tou ^{F#mi} tváří ^E vaší ^{F#mi} nevinnou
^H já ^{F#mi} bych ^E nemarodil.
^H Zkuste ^E svůj ^D úlet ^{F#mi} rozvinout,
^H Doktor ^E mi ^D poradil.

R:

^{Hmi} Do ^E příboru ^{F#mi} se ^D ošatím ^{F#mi} a ^E nebude ^{F#mi} mi ^D zima,
^{Hmi} stříknu ^E pivo ^{F#mi} na ^E rukávy ^{F#mi} a ^E kolu ^E do ^{F#mi} gatí, -
^{Hmi} vzít ^E si ^{F#mi} boty ^D z ^{F#mi} kaviáru ^E není ^{F#mi} volovina,
^{Hmi} na ^E léto ^{F#mi} si ^E pak ^{F#mi} uvařím ^{F#mi} šaty ^E koprový
^E a ^H gulášový ^{F#mi} fiží.
^{F#mi} Nohavičky ^E z ^H marcipánu ^{F#mi} s ^E vanilkovou
^{F#mi} příchutí.
^{F#mi} Šál ^E mazaný ^H brušetou ^{F#mi} z ^E tymiánu
^H a ^E knoflíky ^H ze ^D salámu ^{F#mi} kulatoučký ^D vykrojím.

Na na náj..

R:

E F#mi A H
(×2)

1. V^{F#mi} posledním vagónu^A oslepen světlem,
semletý životem po celý čas, vstávám a
padám
A^{F#mi} taky se dívám kam až jsem došel a
pořád nevím kde je dole
Nic neodmítám, nic nežádám, nic
netuším

R:

||: I'm goin' blind and it's so fine
I'm goin' down and it's O.K. :||

2. A dávno už nevnímám nic, jen tvoje
teplo, jediný světlo
v posledním vagónu, teď už to chápu
Po celý čas vstávám a padám
Nic neodmítám, nic nežádám, nic
netuším

R:

1. Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
proto každěj smeká, na palubu kleká,
mezi zuby drtí otčenáš.

R:

Hej! Kapitáne!
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
Hej! Kapitáne!
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
sedm galónů, a ty to zaplatíš.
D A7 D G D A7 D

2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach
cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

R:

1. Měl jsem hlídat tetě křečka,
 G dala mi ho se slovy,
 D ať u mě chvíli přečká.
 Ale křečka uhlídati
 nelze jen tak lehce,
 obzvlášť když se vám moc nechce.
 Po pokoji ať si běhá,
 na gauč jsem si lehnul,
 vzápětí se ani nehnul.
 Tlačilo mě do zad kromě
 polštářů i cosi,
 už se vidím tetu prosit:

R:

F C
 Hej teto, já ho zabil,
 E už se to nestane, jo
 Ami
 ten už asi nevstane.
 F C
 Hej teto, nekřič na mě,
 E já ho prostě neviděl,
 Ami
 už dost jsem se nasyděl,
 F
 hej teto!
 C E Ami F C E E7

2. Tak jsem kouknul, co mě tlačí,
 seděl jsem jenom
 na televizním ovladači,
 ale křeččí švitoření
 slyšet není, jenom
 zvláštní smrad se line od topení.
 Zase se mi dech zatajil,
 spečeného křečka
 bych před tetou neobhájil.
 A dřív než tam sebou seknu,
 měl bych asi vymyslet,
 jak tetě potom řeknu:

R:

R:

Hej teto,
 já ho fakt zabil,
 ten bídák sežral magnet
 a k topení se přitavil.
 Hej teto,
 co na to řící?
 Můžeš si ho maximálně připnout na lednici.

R:

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem
práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řek': Chci být hlídačem
krav.

R:

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si: pam pam pam .. - .

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet'
jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají
krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se
všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje
zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do
mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
kukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté
krávy.

R:

1. Tlusté koberce plné prachu
poprvé s holkou, trochu strachu
a stará dáma od vedle zas vyvádí
zbyde tu po ní zvadlé kapradí
a pár prázdných flašek
veterán z legií nadává na revma
vzpomíná na Emu, jak byla nádherná
a všechny květináče už tu historku znají,
ale znova listy nakloní a poslouchají
vzduch voní kouřem.

R:

a svět je
svět je jenom hodinový hotel
a můj pokoj je studený a prázdný
svět je
svět je jenom hodinový hotel
a můj pokoj je studený a prázdný

2. Vezmu si sako a půjdu do baru
absolventi kurzu nudy, pořád postaru
kytky v klopě vadnou, dívám se okolo
po stínech:
Kterou? No přeci žádnou!
vracím se pomalu nahoru
cestou potkávám ty, co už padají dolů
a vedle v pokoji někdo šeptá: "Jak ti je?"
za oknem prší a déšť stejně nic
nesmyje...

R:

1. ^{A D} Stojí hruška v širém poli
vršek se jí zelená
/: Pod ní se pase kůň vraný
pase ho má milá :/

2. ^D Proč ^A má milá dnes ^A pasete
 ^{D G A} z večera do rána
/: Kam ^{D G A D} můj milý pojedete
 ^{A D} já pojedu s váma :/

3. ^D Ó ^A já pojedu daleko
 ^{D G A} přes vody hluboké
/: Kéž ^{D G A D} bych byl nikdy nepoznal
 ^{A D} panny černooké :/

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama
 vířený
 jako já, jó jako já, G
 kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla
 sířený,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 jo-ho-ho.

2. Ten, kdo nepřikládal uhlí, šíf když na
 mělčinu vjel,
 málo zná, málo zná,
 ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se
 nočním chladem chvěl,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 johoho.

R:

F Ami
 Ahoj, páru tam hod',
 G Ami
 ať do pekla se dříve dohrabem,
 G Ami G Ami
 jo-ho-ho, jo-ho-ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy
 zarostenejch lodníků
 jako já, jó jako já,
 ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí
 dělat rotyku,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 johoho.

4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se
 rumem neopil,
 málo zná, jó málo zná,
 kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem
 utopil,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 johoho.

R:

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád
 jenom hlad
 jako já, jó jako já,
 kdo chce celý noci čuchat pekelnýho
 vohně smrad,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 johoho.

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu
 je to všechno fuk,
 kdo je sám, jó jako já,
 kdo má srdce v správném místě, kdo je
 prostě prima kluk,
 ať se na Hudsonský šífy najmout dá,
 johoho.

R:

Ahoj, páru tam hod',
 ať do pekla se dříve dohrabem,
 G Ami G Ami G A
 jo-ho-ho, jo-ho-ho, jo-ho-ho

1. $\begin{array}{c} \text{C} \quad \quad \quad \text{F C} \\ \text{Dm} \quad \quad \quad \text{Am} \quad \text{G} \end{array}$
 Čiže ste husličky čie
 Kdo vás tu zanechal (×2)
 $\begin{array}{c} \text{Dm} \quad \quad \quad \text{G} \quad \text{C} \\ \text{Dm} \quad \quad \quad \text{G} \quad \text{C} \quad \text{F} \end{array}$
 Na trávě poválané
 Na trávě poválané
 $\begin{array}{c} \text{Dm} \quad \quad \text{Am} \quad \text{G} \quad \text{Dm Am G} \end{array}$
 U paty ořecha
2. $\begin{array}{c} \text{C} \quad \quad \quad \text{F C} \\ \text{Dm} \quad \quad \quad \text{Am G} \end{array}$
 Kdože tu trávu tak zvalal
 Aj modré fia - ly (×2)
 $\begin{array}{c} \text{Dm} \quad \quad \quad \text{G} \quad \text{C} \\ \text{Dm} \quad \quad \quad \text{G} \quad \text{C} \quad \text{F} \end{array}$
 Že ste husličky samé
 Že ste husličky samé
 $\begin{array}{c} \text{Dm} \quad \quad \text{Am} \quad \text{G} \quad \text{Dm Am G} \end{array}$
 Na světě zostaly
3. $\begin{array}{c} \text{C} \quad \quad \quad \text{F C} \\ \text{Dm} \quad \quad \quad \text{Am G} \end{array}$
 Který tu muzikant usnul
 A co sa mu přišlo zdát (×2)
 $\begin{array}{c} \text{Dm} \quad \quad \quad \text{G} \quad \text{C} \\ \text{Dm} \quad \quad \quad \text{G} \quad \text{C} \quad \text{F} \end{array}$
 Co sa mu enem zdálo
 Bože Co sa mu enem zdálo
 $\begin{array}{c} \text{Dm} \quad \quad \text{Am} \quad \text{G} \quad \text{Dmi Am G} \end{array}$
 Že už vjec nechtěl hrát
4. $\begin{array}{c} \text{C} \quad \quad \quad \text{F C} \\ \text{Dm} \quad \quad \quad \text{Am G} \end{array}$
 Zahrajte husličky samy
 Zahrajte zvesela (×2)
 $\begin{array}{c} \text{Dm} \quad \quad \quad \text{G} \quad \text{C} \\ \text{Dm} \quad \quad \quad \text{G} \quad \text{C} \quad \text{F} \end{array}$
 Až sa ta bude trápit
 Až sa ta bude trápit
 $\begin{array}{c} \text{Dm} \quad \quad \text{Am} \quad \text{G} \quad \text{Dm Am G} \end{array}$
 Která ho nechtěla

Capo III

1. $\begin{array}{c} \text{Emi} \quad \quad \text{C} \quad \text{G} \quad \text{Dsus2} \\ \text{Emi C G} \end{array}$
 Už dlouho se mi zdá, že ztrácím
 cenu
 $\begin{array}{c} \text{Emi} \quad \text{C} \quad \text{G} \quad \text{Dsus2} \quad \text{Emi C G} \\ \text{Dsus2 Emi C G} \end{array}$
 africkéj dětem hlad nezaženu
 $\begin{array}{c} \text{Emi} \quad \text{C} \quad \text{G} \\ \text{Dsus2 Emi C G} \end{array}$
 :|:zabloudil jsem lhostejností
 nevím jak najít cestu zpět
 $\begin{array}{c} \text{Emi} \quad \text{C} \quad \text{G} \quad \text{Dsus2} \\ \text{Emi C G} \end{array}$
 jmenuju se po tátovi je mi třicet
 let :||
2. O mě se v dětství báli celou neděli
 můj táta s mámou možná věděli
 že jako malé pimprle
 do svojí velké škatule
 aspoň na chvíli budu chtít chytit vítr
3. Hledal jsem věc za kterou se dá bojovat
 myslel jsem že má cenu na muže si hrát
 pak během jednoho dne
 jsem poznal že asi ne
 že je to horší než chtít chytit vítr
4. nebudu mít dost sil zmizím do ticha
 v poslední chvíli možná chytím vítr
 :|:a vítr chytí mě
 odletíme společně
 a těm které tu necháme zbude vítr :||

1. ^F Zrychlený ^C vlak ^B náhle stojí
^F asi tak ^C v půli ^B cesty,
 zbývá vzdát čest padlému stroji
 a zbytek dojít pěšky.
2. A náhle už není, kam spěchat,
 vítací výbory nebudou čekat,
 kufry a příbory tu můžeme nechat,
 až déšť se vsákne, tak vystoupí řeka.

R:

^F ^C ^B
 I cesta může být cíl,
^F ^C ^B
 I cesta může být cíl.

3. Jediný mrak nad hlavou stojí
 nehybně, tak jako vážky,
 jediný klas dozrává v poli
 jediným způsobem lásky.
4. A náhle už není, kam spěchat,
 vítací výbory nebudou čekat,
 kufry a příbory tu můžeme nechat,
 až déšť se vsákne, tak vystoupí řeka.

R:

1. ^{Am7} Sedím na kolejích, ^{D7} které nikam
^{G C G} nevedou,
^{Am7} koukám na kopretinu, ^{D7} jak miluje se s
^G lebedou,
^{Am7} mraky vzaly slunce zase pod svou
^{G Em} ochranu, ochranu
^{Am7} jen ty nejdeš, ^D holka zlatá, kdypak já tě
^{G D7} dostanu? -

R:

^G Z ráje, my vyhnaní z ráje, ^{Em}
^{Am7 C7} kde není už místa, ^{G D} prej něco se chystá, ó
^{G Em} z ráje nablýskaných plesů
^{Am7 C7} jdem zpátky do lesů ^{G D7} za nějaký čas - .

2. ^{Am7} Vlák nám včera ujel ze ^{D7} stanice do
^{G C G} nebe,
^{Am7} málo jsi se snažil, ^{D7} málo šel jsi do sebe, ^G
^{Am7} šel jsi vlastní cestou, ^{D7} a to se zrovna
^{G Em} nenosí,
^{Am7} i pes, ^D kterej chce přízeň, ^{G D7} napřed
^{G D7} svého pána poprosí.

R:

3. ^{Am7} Už tě vidím z ^{D7} dálky, jak máváš na mě
^{G C G} korunou,
^{Am7} a jestli nám to bude stačit,
^{D7} ^G zatleskáme na druhou,
^{Am7} zabalíme všechny, ^{D7} co si dávaj' rande za
^{G Em} branou,
^{Am7} v ráji ^D není místa, možná v ^D pekle se
^{G D7} nás zastanou.

R:

31 *Jednou mmi fotr povídá*

Ivan Hlas

1. Jednou mi fotr povídá: zůstali jsme už
sami dva,
že si chce začít taky trochu žít,
nech si to projít palicí a nevracej se s
vopicí,
snaž se mě hochu trochu pochopit.

R:

Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval,
já šel, šel dál, baby, a furt jen tancoval,
na každý divný hranici, na policejní stanici
hrál jsem jenom rock'n'roll for you.

2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem
dělal rockin' klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál,
obrovskej bourák v ulici, po boku
krásnou slepici
a lidi šeptaj: přijel nákej král.

R:

3. Pořád tak nák nemohu, chytit štěstí za
nohu
a nemůžu si najít klidnej kout,
bláznivý ptáci začnou řvát a nový ráno
šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.

R:

32 *Jelen*

Jelen

1. Na jaře se vrací od podzima listí.
Mraky místo ptáků krouží nad závistí.
Kdyby jsi se někdy ke mně chtěla vrátit,
nesměla bys, lásko, moje srdce ztratit.

R:

Zabil jsem v lese jelena.
Bez nenávisti, bez jména.
Když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid.

2. Voda teče k moři, po kamenech skáče,
jednou hráze boří, jindy tiše pláče.
Někdy mám ten pocit, i když roky
plynou.
Že vidím tvůj odraz dole pod hladinou.

R:

3. na jaře se vrací, listí od podzima.
Čas se někam ztrácí, brzo bude zima.
Svět přikryje ticho, tečka za příběhem.
Kdo pozná, čí kosti, zapadaly sněhem.

R:

Zabil jsem v lese jelena.
Bez nenávisti, bez jména.
Když přišel dolů k řece pít,
krev teče do vody, v srdci klid.

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze
 přibitý,
 pod sluncem sedlo kožený,
 pod sedlem kůň, pod koněm moje boty
 rozbitý 4. = 1.
 a starý ruce sedřený.

R:

Dopředu jít s tou karavanou mraků,
 schovat svou pleš pod stetson dřavý,
 jen kousek jít, jen chvíli, do
 soumraku,
 až tam, kde svítí město, město
 bělavý. -

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
 v tom městě nikdo nezdraví,
 šerif i soudce - gangsteři, voba řádně
 zvolení
 a lidi strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
 a zákon džungle panuje,
 provazník plete smyčky, hrobař kopat
 nestačí
 a truhlář rakve hobluje.

R:

V městě je rád a pro každého práce,
 buď ještě rád, když huba voněmí,
 může tě hrát, že nejsi na voprátce
 nebo že neležíš pár inchů pod zemí. -

R:

Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
 kde tichej dům a pušky rezavý,
 orat a sít od rána do soumraku
 a nechat zapomenout srdce bolavý. -

1. ^{Ami} Když mě brali za vojáka ^C
^G stříhali mě dohola. ^C
^{Dmi} Vypadal jsem jako blbec ^{Ami}
^E Jak ti všichni dokola, ^F
^{G C G Ami} la, la, la, jak ti všichni dokola. ^{E Ami}
2. ^{Ami} Zavřeli mě do kasáren, ^C
^G začali mě učit ^C
^{Dmi} jak mám správný voják být ^{Ami}
^E a svou zemi chránit, ^F
^{G C G Ami} ti, ti, ti a svou zemi chránit ^{E Ami}
3. ^{Ami} Na pokoji po večerce ^C
^G ke zdi jsem se přitulil. ^C
^{Dmi} Vzpomněl jsem si na svou milou ^{Ami}
^E krásně jsem si zabulil, ^F
^{G C G Ami} lil, lil, lil krásně jsem si zabulil ^{E Ami}
4. ^{Ami} Když přijela po půl roce, ^C
^G měl jsem zrovna zápal plic, ^C
^{Dmi} po chodbě furt někdo chodil, ^{Ami}
^E tak nebylo z toho nic, ^F
^{G C G Ami} nic, nic, nic tak nebylo z toho nic. ^{E Ami}
5. ^{Ami} Neplačte, vy oči moje, ^C
^G ona za to nemohla, ^C
^{Dmi} mladá holka lásku potřebuje, ^{Ami}
^E tak si k lásce pomohla, ^F
^{G C G Ami} hla, hla, hla tak si k lásce pomohla ^{E Ami}

6. ^{Ami} Major nosí velkou hvězdu, ^C
^G před branou ho potkala. ^C
^{Dmi} Řek jí, že má zrovna volný kvartýr ^{Ami}
^E Tak se sbalit nechala, ^F
^{G C G Ami} la la, la tak se sbalit nechala. ^{E Ami}
7. ^{Ami} Co je komu do vojáka, ^C
^G když ho holka zradila. ^C
^{Dmi} Na shledanou, pane Fráňo Šrámk, ^{Ami}
^E písnička už skončila. ^F
^{G C G Ami} La, la, la, jakpak se Vám líbila? ^{E Ami}
^{G C G Ami} La, la, la, nic moc extra nebyla... ^{E Ami}

H G#mi E Emi
Ná nananannanananana ná
H G#mi E Emi
Ná nananannanananana ná

H D#mi
Kláro, jak to s tebou vypadá
C#mi Emi
od půl devátý, do osmi ráno
H D#mi
Co nám brání být spolu jenom ty a já
C#mi Emi
Nebud' včerejší no tak Kláro

H D#mi
Pro tebe slibuju, žaluju denně piju jak
Dán
C#mi Emi
ve skrytu duše marně tajně doufám
H G#mi
že já, jenom já jsem ten tvůj vysněný
E Emi
pán

H D#mi C#mi
Já se prostě nekontroluju a plácám a
Emi
plácám

H D#mi
jsi vážně úžasná já tě nejspíš miluju
C#mi Emi
no ty mi dáváš... jééé

H D#mi
Zabalit, vyrazit, rychle frčíme dál
C#mi Emi
bereme čáru šup do kočáru
H G#mi
Já jenom já jsem ten tvůj vysněný
E
pán
Emi
Inženýr šarlatán

R:

C (Emi) Dmi7 Fmi
Koukám na tebe Kláro už několik dní
C (Emi)
Nejsem nákej ten chlápek jsem
Dmi7 Fmi
solidní

C (Emi) Dmi7 Fmi
Kláro, stačí jen málo a budeme pár
C (Emi)
Královno má, ty to víš, co bych si
Dmi7 Fmi
přál

C Ami F Fmi
Ná nananannananannanaá aáááa
C Ami F Fmi
Ná nananannananannanaá aáááa

C Emi
Hele kotě na co tě nalákám ?
Dmi Fmi
mám doma sbírku cinknutejch
srdcovejch králů

C Emi
naslouchám následně vím kudy kam
Dmi Fmi C
dáme si partičku a skončíme k ránu
Emi Dmi Fmi C
Počkám až usneš a budu se ti zdát
Ami F
Jenom já jsem ten tvůj vysněný pán
Fmi
inženýr žádný šarlatán ..

R:

C# (Fmi)
Koukám na tebe Kláro už několik
D#mi7 F#mi
dní

C# (Fmi)
Nejsem nákej ten chlápek jsem
D#mi7 F#mi
solidní

C# (Fmi) D#mi7 F#mi
Kláro, stačí jen málo a budeme pár
C# (Fmi)
Královno má, ty to víš, co bych si
D#mi7 F#mi
přál

C# Bmi F# F#mi
Ná nananannananannanaá aáááa
C# Bmi F# F#mi
Ná nananannananannanaá aáááa
C# Bmi F# F#mi
Ná nananannananannanaá aáááa...

1. ^CChodím světem už ^Fpěkných pár ^Clet,
^Cparným létem i ^Fzrmzlej jak ^Cled.
^{Ami}Zjistil jsem, že ^Flásku smím ^Gdávat i ^Cvzít,
^Fnikdy jsem nešel ^Ctou cestou, ^Gkudy ty
^Cmusíš ^Cjít.
2. ^CViděl jsem i ^Fmísta, ^Clepší zapomenout.
^CKulky vzduchem ^Fhvízdát, ^Ctěla po vodě
^Cplout.
^{Ami}Někdy si až ^Fříkám, ^Gjestli mám ^Cprávo ^Cžít,
^Fa to jsem nešel ^Ctou cestou, ^Gkudy ty
^Cmusíš ^Cjít.

R:

^FBud' ^Cklidná jako ^Gvoda, ale ^Csilná jako ^Cproud,
^Fskála se ti ^Cpoddá a ^Gzbavíš se všech ^Cpout.
^FSvěží jako ^Cranní rosa a ^{E7}čistá jako ^{Ami}sníh.
^FKdyž tančíš ^Cpo kamení ^Gbosá, ^Csvět máš na
^Cdlaních.

3. ^CŽivot někdy ^Fumí lidem ^Cnaložit ^Ckříž,
^Cale ^Fničeho se ^Cneboj, ^Fjsem tu s ^Ctebou,
^Cvždyť ^Cvíš.
^{Ami}A ^Fi kdyby ^Gnás ^Cďábel ^Cchtěl na ^Crohy ^Cvzít,
^Fspolu ^Cpůjdem ^Gtou cestou, ^Ckudy ty ^Cmusíš
^Cjít.

R:

(×2)

^F... Svěží jako ^Cranní rosa a ^{E7}čistá jako ^{Ami}sníh.
^FKdyž tančíš ^Cpo kamení ^{Dmi}bosá, ^Gsvět máš na
^Cdlaních.

37 Lokomotiva

Poletíme

1. ^G Pokaždé když tě vidím, ^D vím, že by to šlo
^{Em} a když jsem přemejšlel, ^C co cítím, tak mě
napadlo
jestli nechceš svého osla vedle svého
osla hnát,
jestli nechceš se mnou tahat ze země
rezavej drát

R:

- ^G Jsi Lokomotiva, která ^D se řítí tmou,
^{Em} jsi indiáni, kteří ^D prérií jedou,
jsi kulka vystřelená do mé hlavy,
jsi prezident a já tvé spojené státy
2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to
se má
je to koruna žvejkačkou ke špejli
přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi
nima niť,
můžeme si takhle volat, když budeme
chtít

R:

3. Každý příběh má svůj konec, ale ne ten
náš,
nám to bude navždy dojit, všude kam se
podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit
se popcornem,
já to každý večer spláchnu půlnočním
expresem

R:

4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej,
Jad a John,
ve stopadesáti letech ho budu mít stále
jako slon,
a ty nestratíš svoji krásu, stále štíhlá
kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a
přitáhnout na terasu

R:

38 Made in Valmez

Mňága a Žďorp

^C jako je sama skála
^F tak jsem sám i já ^{Dmi} ^G
jako je prázdná duha
tak jsem prázdný i já
jako je zrádná voda
tak zradím i já

R:

^C zkouším se prokopat ven - zkouší se
prokopat ven!
^F zkouším se prokopat ven - zkouší se ^{Dmi}
^G prokopat ven!
^C zkouším se prokopat ven - zkouší se
prokopat ven!
^F zkouším se prokopat ven - zkouší se ^{Dmi}
^G prokopat

o půl třetí na náměstí ve Valašském
Meziříčí
jdu co noha nohu mine a každý sám
sobě jsme stínem
nic mi není přítom melu z posledního
těžko říct o tom něco konkrétního
stejná slova kolem stejný tváře
a každý sám sobě jsme lhářem a já už
zase

R:

39 Magdaléna

Jelen

1. ^A Zapal ten oheň ve mně. ^D čeho se bojíš?
^A ^D Zápalkou škrtni jemně.
^A ^D Zapal ten oheň ve mně. čeho se bojíš?
^A ^D zimou se celá třeseš, proč venku stojíš.
^A ^D Pojd' dál, prosím tě, nenech se, prosit se
^A dál
^D Nenech se.

2. ^A ^D Sedíme na pavlači, přichází ráno,
^A ^D Tobě se lesknou oči.
^A ^D Sedíme na pavlači, přichází ráno
^A ^D a mně se hlava točí.
^A ^D Pojd' dál, prosím tě, nenech se, prosit se
^A dál
^D Nenech se.

R:

^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v
pondělí.
^A Magdaléno, tvoje vlasy,
^{F#mi} ^E leží pod mou postelí a i když jsme to
nechtěli,
^A oblíkáš se, pročpak asi?
^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí
^A jsem sám.

3. ^A Stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
^A Daleko od bolestí.
Stojíme na rozcestí a zvony zvoní
^A Možná nás čeká štěstí.
^A Pojd' dál. Prosím tě nenech se. Prosit se
^A dál
^D Nenech se.

R:

(×2)

R:

^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v
pondělí.
^A Magdaléno, tvoje vlasy,
^{F#mi} ^E leží pod mou postelí a i když jsme to
nechtěli,
^A oblíkáš se, pročpak asi?
^{F#mi} ^E Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí
^A máš těžký srdce a mokré řasy.
^{F#mi} ^E Když vycházíš ze dveří, tak sama tomu
^D nevěříš.
^D Nenech se. Nenech se.

R:

E C#mi A E
Na, nananana náá náá
E C#mi A E
Na, nananana náá náá

1. E C#mi Asmi F#mi
Najdem si místo kde se dobře kouří
E C#mi Asmi F#mi
kde horké slunce do nápojů nepíchá
H H/A E A
kde vítr snáší žmolky ptačích hovínek
H A H
okolo nás a říká

2. E C#mi Asmi
Můžeme zkoušet co nám nejlíp
F#mi
zachutná
E C#mi Asmi F#mi
a klidně se dívat jestli někdo nejde
H F#mi E A
někdo kdo ví, že už tady sedíme
H A H7
a řekne nazdar kluci

R:

E C#mi A E
Mám jednu ruku dlouhou
E C#mi A E
Mám jednu ruku dlouhou

3. A F#mi C#mi
Posad' se k nám, necháme tě
Hmi
vymluvit
A F#mi C#mi Hmi
a vzpomenout si na ty naše úkoly
E Hmi A D E
tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji
A F#mi C#mi Hmi
Tam na tom místě, kde se dobře není

R:

A F#mi D A
Na, nananana náá náá (×4)
Ami
na nanana, na nanana
Ami D A
na, nanana náá náá

R:

A F#mi D A
||:Mám jednu ruku dlouhou
A F#mi D A
Mám jednu ruku dlouhou :||

1. Je den, tak pojd' Marie ven
budeme žít, házet šutry do oken
jen dva, necháme doma trucovat
když nechtějí - nemusí, nebudem se
vnucovat
jémine, všechno zlý jednou pomine
tak Marie, co ti je?
2. Všemocné jsou loutkařovy prsty,
ať jsou tenký nebo tlustý,
občas přetrhají nit.
A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý
pořád s tváří optimisty listy v žití
obracet.
3. Je to jed, mazat si kolem huby med
a neslyšet, jak se ti bortí svět.
Marie, kdo přežívá, nežije, tak ádíjé.

Marie, už zase máš (k) tulení sklony
jako loni.
Slyším kostelní zvony znít
a to mě zabije a to mě zabije a to mě
zabije,
jistojistě.

R:

- Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat,
nechtěj mě milovat.
Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.
4. Copak nemůže být mezi ženou a mužem
přátelství, kde není nikdo nic dlužen?
Prostě jen prosté spříznění duší,
aniž by kdokoli cokoli tušil.

R:

- Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat,
nechtěj mě milovat.
Já mám Marii rád, když má moje bytí
spád.
Býti věčně na cestách a k ránu spícím
plícím život vdechovat.

1. /: ^{Ami} Mezi ^G horami ^{Ami} lipka ^G zelená : /
 /: ^C Zabili Janka
^G Janíčka, ^{Ami} Janka
^{Ami} ^G ^{Ami} místo jelena : /
2. /: ^{Ami} Keď ^G ho ^{Ami} zabili ^G zamordovali : /
 /: ^C Na jeho hrobě,
^G ^{Ami} Na jeho hrobě
^{Ami} ^G ^{Ami} Kříž postavili : /
3. /: ^{Ami} Ej ^G křížu ^{Ami} křížu ^G ukřížovaný : /
 /: ^C Zde leží Janík,
^G ^{Ami} Janíček ^{Ami} Janík
^{Ami} ^G ^{Ami} zamordovaný : /
4. /: ^{Ami} Tu šla ^G Anička ^{Ami} Plakat ^G Janíčka :
 /: ^C Hned na hrob padla
^G ^{Ami} vjac nevstala
^{Ami} ^G ^{Ami} Dobrá Anička. : /

1. ^{Ami} Děkuju ti za to, ^G žes mi ^C ještě
^F ^C ^G zavolala,
^{Ami} ^G ^C ^F ^C ^G moje duše černá už to ani nečekala,
^{Ami} ^G ^C jenže, moje drahá, je to všechno trochu
^F ^C ^G na nic,
^{Ami} ^G ^C já už jsem se rozhod, zítra budu znovu
^F ^C ^G panic.
2. Děkuju ti za to, žes to rovnou nepoložil,
 že jsi nezapomněl, co jsi se mnou
 všechno prožil.
 Ted', když svítí měsíc pro každého
 zvlášť, je mi to líto,
 jenže už je konec, však víš to. Vím to!

R:

^{Ami} ^G ^C ^F ^C ^G
^{Ami} ^G ^C ^F ^C ^G
 Měsíc, svítí měsíc.
 Měsíc, svítí měsíc.
 Měsíc, svítí měsíc.
^{Ami}
 Měsíc.

1. Cesta je prach a šterk a udusaná
 hlína a šedé šmrouhy kreslí do vlasů
 ||:a z hvězdných drah má šperk co
 kamením
 se spíná a pírka touhy z křídel
 pegasů. - :||

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky a v pase staniol,
 ||:a z očí chtíč jí plá, když háže do
 neznáma,
 dvě křehké snítky rudých gladiol. :||

R:

Seržante písek je bílý jak paže Daniely
 počkejte chvíli mé oči uviděly
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění
 Seržante mávnou a budu zasvěceni
 Morituri te salutant, morituri te salutant
 ...

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi
 se zmítá
 a písek víří křídla holubí
 ||:a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění
 skýtá,
 a zvedá chmýří které zahubí. - :||

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína
 mosazná včelka od vlkodlaka
 ||:Rezavý kvér, můj brach a sto let stará
 špína
 a děsně velká bíla oblaka. :||

R:

1. ^E Pán ^{F#7} Bůhmi ^H dal dárek,
^A tu nejhezčí z Klárek,
^A kvůli jejím očím
^{C#mi} kočár s panem kočím,
^A předěláme na kočárek.

R:

^{C#mi} Na ^{G#} nebi se ^{C#mi} pasou ovce,
^{C#mi} co ^H znamená v ^E morseovce
^A čárka ^{G#mi} tečka ^{A/G#} čárka?
^{A/F#} Tak začíná, tak ^H začíná,
^E tak začíná Klárka.

2. Pán Bůh dělá zmatky,
 náruč paní Katky
 způsobila to, že
 volám Pane Bože,
 vem si svoji Klárku zpátky.

R:

Noční šelma láká lovce,
 co znamená v morseovce
 čárka tečka čárka?
 Tak začíná, tak začíná,
 tak začíná, Katka.

3. Co mě zbejvá k stáru,
 noční můry v denním báru,
 duševně jsem chorým
 pro lásku a pro rým,
 Pane Bože, vrať mi Kláru.

R:

Na nebi se pasou ovce,
 co znamená v morseovce
 čárka tečka čárka?
 Tak začíná, tak začíná,
 tak začíná, Klárka.

1. Táhněte do háje, všichni pryč,
 chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč,
 jak si tu můžete takhle žrát,
 ztratil jsem holku, co ji mám rád.
2. Napravo, nalevo, nebudu mít klid,
 dala mi najevo, že mě nechce mít,
 zbitej a špinavej, tancuju sám,
 váš pohled káravej už dávno znám.

R:

Pořád jen ^F||: na kolena, na kolena, ^C||: je je je,
 pořád jen ^F||: na kolena, na kolena, ^C||: je je je,
 pořád jen ^F||: na kolena, na kolena, ^C||: je to tak, ^{Ami}
 a vaše saka vám posere pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám,
 tuhleto pochoutku vychutnám sám,
 kašlu vám na bonton, vejmysly
 chytřejch hlav,
 sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R:

...a tenhle barák vám posere pták
 (kormorán).

1. ^D Nad ^{A4 A} stádem ^{Em} koní-
^G podkovy ^D zvoní, ^A zvoní, ^{Em}
^G Černý vůz ^A vlečou, ^{Em}
^G a slzy ^G tečou a já volám...
2. ^D Tak ^{A4 A} neplač ^{Em} můj kamaráde,
^G Náhoda je ^D blbec, ^A když ^{Em} krade,
^D Je ^A tuhý jak ^{Em} veka, a řeka ho ^G splaví,
^G Máme ho ^C rádi
^G No tak ^A co, tak ^G co, tak ^A co....
3. ^D Vždycky si ^{A4 A} přál, ^{Em} až bude ^G popel,
^G i s ^D kytarou,
^D vodou ^A ať ^{Em} plavou, jen žádný ^G hotel,
^G s křížkem nad ^G hlavou,
4. ^D Až ^{A4 A} najdeš ^{Em} místo, kde je ^G ten pramen,
^G a kámen, ^D co ^A praská,
^D budeš ^A mít ^{Em} jisto, patří ^G sem ^A popel,
^G a každá ^C láska,
^C No tak ^G co, tak ^A co, tak ^A co....
5. ^D Nad ^{A4 A} stádem ^{Em} koní- ,
^G podkovy ^D zvoní, ^A zvoní, ^{Em}
^D Černý vůz ^A vlečou,
^G a slzy ^G tečou a já ^G šeptám...

6. ^D Vysyp ^{A4 A} ten ^{Em} popel ^G kamaráde,
^G do ^D bílé ^A vody, ^{Em} vody,
^G Vyhasnul ^D kotel, a ^A náhoda ^{Em} je
^G štěstí ^G od ^G podkovy
 (3x)

1. ^C tramvají ^G dvojkou ^F jezdíval ^G jsem do
^C Židenic ^G z tak ^F velký ^G lásky ^{Ami} většinou ^G nezbyde ^C nic
^F z takový ^C lásky ^F jsou ^C kruhy ^G pod ^G očima
^C a dvě ^G spálený ^F srdce - ^G Nagasaki
^G Hirošima
2. ^C jsou ^G jistý ^F věci ^G co ^G bych ^F tesal do
^C kamene ^G tam ^F kde ^G je ^{Ami} láska ^G tam ^C je ^G všechno
^G dovolené ^C a tam ^F kde ^C není ^G tam ^G mě ^F to ^C nezajímá
^C jó ^G dvě ^F spálený ^G srdce - ^F Nagasaki
^G Hirošima
3. ^C já ^G nejsem ^F svatej ^G ani ^C ty ^G nejsi ^C svatá ^G
^C ale ^G jablka ^F z ^G ráje ^{Ami} bejvají ^G jedovatá
^F jenže ^C hezky ^F jsi ^C hřála, ^F když ^G mi ^G někdy
^C bylo ^G zima
^C jó ^G dvě ^F spálený ^G srdce - ^F Nagasaki
^G Hirošima
4. =1.

1. nejlip jim bylo
kdyz nevedeli co delaji
jenom se potkali
a neznelo to spatne
2. tak se snazili
a opravdu si uzivali
jenom existovali
a cas bezel skvele

R:

F C
nechám si projít hlavou
G
kam všechny věci Ami *plavou*
F C
jestli je všechno jen dech
G
tak jako kdysi v noci
Ami C Fmaj7
spolu potmě na schodech

3. pak se ztratili
a chvílema se neviděli
jenom si telefonovali
a byli na tom bledě
4. a když se vrátili
už dávno nehořeli
jenom dál usínali
chvíli spolu - chvíli vedle sebe

R:

R:

nechej si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

1. ^{Ami} Přivedl jsem domů ^{Dmi} Božce ^{Ami} nádhernýho
^{Ami} nosorožce,
^{Dmi} ^{Ami} ^{Esdim} ^{E7} originál nosorožce, koupil jsem ho v
 hospodě.
^{Ami} ^{Dmi} Za dva rumy a dvě vodky ^{Ami} připadal mi
^{Ami} velmi krotký,
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} ^{Ami} pošlapal mi polobotky, ale jinak v
 pohodě.
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} ^{Ami} Vznikly menší potíže při nástupu do
 zdviže,
^{Dmi} ^{Ami} ^{Esdim} při výstupu ze ^{E7} zdviže už ^{Ami} nám to
^{E7} šlo lehce.
^{Ami} ^{Dmi} Vznikly větší potíže, když Božena v
^{Ami} neglizé,
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} když Božena v neglizé řvala, že ho
^{Ami} nechce.

2. ^{Ami} ^{Dmi} Marně jsem se snažil Božce vnutit toho
^{Ami} tlustokožce,
^{Dmi} ^{Ami} ^{Esdim} ^{E7} originál nosorožce, co ^{Ami} nevidíš v
^{E7} obchodech.
^{Ami} ^{Dmi} Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi
^{Ami} řekla: padej, sbohem,
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} zabouchla nám před nosorohem, tak tu
^{Ami} ^{E7} ^{Ami} ^{E7} sedím na schodech.
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} Co ^{Ami} nevidím - souseda, jak táhne domů
^{Ami} medvěda,
^{Dmi} ^{Ami} ^{Esdim} ^{E7} originál medvěda, tuším značky grizzly.
^{Ami} ^{Dmi} Už ^{Ami} ho ženě vnucuje a už ^{E7} ho taky
^{Ami} pucuje
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} a zamčela a truceje, tak si ^{Ami} to taky
^{Ami} slízli.
3. ^{Ami} ^{Dmi} Tak tu sedím se sousedem, s
^{Ami} ^{E7} ^{Ami} ^{E7} ^{Ami} nosorožcem a ^{E7} s medvědem,
^{Dmi} ^{Ami} ^{E7} ^{Ami} nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

R:

Ami C
Jede jede rytíř, jede do kraje
G Ami
Nové dobrodružství v dálce hledaje
Ami C
Neví co je bázeň, neví co je strach
G Ami
Má jen velké srdce a na botách prach

1. F E
Jednou takhle v neděli, slunce pěkně
hřálo
F E
Bylo kolem poledne, když tu se to stalo
F G
Panáček uhodí pěstičkou do stolu:
F G
Dostí bylo pohodlí a plnejch kastrólů!
Ami G
Ještě dneska stůjcostůj musím na cestu
se dát
F E
Tak zavolejte sloužící a dejte koně
osedlat!

R:

2. F E
Ale milostpane! spráskne ruce starý
čeledín
F E
Ale pán už sedí v sedle a volá s
nadšením:
F G
Má povinnost mi velí pomáhat
potřebným
F G
Ochraňovat chudé, slabé, léčit rány
nemocným
Ami G
Marně za ním volá stará hospodyně:
F E
Vraťte se pane, lidi sou svině!

R:

3. F E
Ale sotva dojel kousek za městskou
bránu
F E
Z lesa na něj vyskočila banda trhanů
F
Všichni ti chudí, slabí, potřební - no
G
chátra špinavá
F G
Vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava
Ami G
Než se stačil vzpamatovat, bylo málem
po něm
F E
Ukradli mu co kde měl a sežrali mu koně

R:

4. F E
Vzhůru srdce! zvolá rytíř, nekončí má
pouť
F E
Svou čest a slávu dobudu, jen z cesty
neuhnout!
F G
Hle, můj meč! (a zvedl ze země kus
drátu)
F G
A zde můj štít a přilbice! (plechovka od
špenátu)
Ami G
Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl
Hyjé!
F E
Jedem vysvobodit princeznu z letargie

R:

5. ^F A šíleně smutná princezna sotva ho ^E
viděla
^F Vyprskla smíchy a ^E plácla se do čela
^F Začala se chechtat až jí z ^G očí tekly slzy
^F To je neskutečný, volala, jak jsou
^G dneska lidi drzí!
^{Ami} O ^G mou ruku se chce ucházet tahle
figúra
^F Hej, zbrojnoši, ukažte mu ^E rychle cestu
ze dvora!

| R:

6. ^F Tak jede malý rytíř ^E svojí cestou dál
^F Hlavu hrdě vzhůru - on svou bitvu ^E
neprohrál
^F I když král ho nechal vypráskat a drak ^G
mu sežral boty
^F A děvka z ulice mu ^G plivla na kalhoty
^{Ami} Ve ^G světě kde jsou lidi na lidi jak vlci
^F Zůstává rytířem - ^E ve svém srdci

| R:

52

Obchodník s deštěm

Kryštof

1. ^G Jako vášeň, která ^{Em} hasne v ^G kouři,
namačkaná bez ostychu, v zástup
^{Em} živočichů,
jako jas ^C dálkových světél,
jako nad talířem ^D večer mi mizíš.
^G a mizíš někde v ^{Em} dávno,
jsi láska, co mě ^G škrtí, já na pokraji
^{Em} smrti,
ve svém ^C paralelním světě
^D toužím po odvetě a křičím.

| R:

- ^C Slova jsou jen ^D kapky deště a ty voláš, ^{Em}
ať ^C prším ještě.
^C Slova jsou jen ^D kapky deště a ty voláš. ^{Em}
(×2)

2. ^G Jako touha, sklem co ^{Em} neprorazí,
nekonečné ^G břehy,
s kufry ^{Em} plných něhy
zvu obchodníky s ^C deštěm,
chci koupit to tvé ^D 'ještě' a slyším,
^G v rozestlaném ^{Em} tichu,
zvuky ^G autoplánů, co unáší tě ^{Em} ránům,
jsi ^C tečka v kalendáři,
co ^D nadosmrti září a křičí.

| R:

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
 přisedl k nám a lokálem zní
 pozdrav jak svaté přikázání:
 Omnia vincit Amor.

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
 ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
 Omnia vincit Amor.

R:

Zlaták pálí, nesleví nic,
 štěstí v lásce znamená víc,
 všechny pány ať vezme d'as!
 Omnia vincit Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
 musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč -
 Omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
 nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
 Omnia vincit Amor.

R:

5. Já prošel každou z nejdelších cest,
 všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: Pochopíš sám,
 všechno přemáhá láska.

R:

6. Teď s novou vírou obcházím svět,
 má hlava zsedla pod tíhou let,
 každého zdravím tou větou všech vět:
 Omnia vincit Amor.
 Omnia vincit Amor...

1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou
 - touha žít, touha žít,
 kdo zbouřil ti dům a pravdu staletou
 - touha žít, touha žít,
 těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
 že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
 kdo přes pláň hnal tvůj osamělej
 vůz - touha žít, touha žít.

R:

C D G
 Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije
 Emi
 zvon,
 C D Emi
 Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil
 - touha žít, touha žít,
 kdo studenou zbraň ti k líci přiložil
 - touha žít, touha žít,
 na týhle cestě jen dvě možnosti máš:
 buď to někde chycpout, anebo držet
 stráž,
 kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal
 - touha žít, touha žít.

R:

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí
 - touha žít, touha žít,
 kdo zavolá den a úly vyrojí
 - touha žít, touha žít,
 člověk se drápe až někam k nebi blíž,
 dostává rány, a přesto leze výš,
 hledej svůj sen, ať sílu neztratí
 touha žít, touha žít.

R:

R:

C D G
 Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej
 Emi
 strom,
 C D Emi
 Oregon, Oregon, dál musíš jít.

R:

F C G C
 To je ta písnička pro tebe
 F C G C
 Z autobusáku
 F C G C
 mrazivé a modravé obrysy mraků
 F C G C
 ptáků a paneláků

1. Nic není co by stálo aspoň za něco
 A něco nestojí ani za to
 Nic není co by stálo aspoň za něco
 A něco nestojí ani za to
2. Co za to stojí to neví nikdo
 Někdo možná snad Ale nikdo neví kdo
 Co za to stojí to neví nikdo Nikdo
 To je tá písnička pro tebe

R:

pro tebe, pro tebe, pro tebe...

1. ^{Ami} Výtah opäť ^G nechodí tak zdolať 13
^F poschodí ^G
^{Ami} zostáva mi znova po svojich ^G
^{Ami} na schodoch čosi šramotí a neón kde tu ^G
^F nesvieti ^G
^{Ami} ešte že sa po tme nebojím
2. ^{Ami} Počúť hlasné stereo aj výstrahy pred ^G
^F neverou ^G
^{Ami} ktosi čosi vŕta v paneloch ^G
^{Ami} tatramatky ródeo sa mieša kde tu s ^G
^F operou ^G
^{Ami} všetko počúť cestou po schodoch

R:

^{Ami} Cestou po schodoch, po schodoch ^{Emi}
^{Ami} ^G poznávam oschodia
^{Ami} ^{Emi} poznám po schodoch, po zvukoch
^F ^E ^{Ami} čo sme to za ľudia

3. ^{Ami} Štekot smutnej kólie za premárnené ^G
^F prémie ^G
^{Ami} vyhráža sa manžel rozvodom
^{Ami} ^G Disko tenis árie kritika televízie
^F ^G ^{Ami} oddnes chodím iba po schodoch

R:

1: Z posledních pocitů...

1. ^G Z ^D posledních pocitů
^{Emi} poskládám ^C ještě jednou ^D úžasnou chvíli
^G Je to ^D tím, že jsi tu
^{Emi} možná ^C tím, že kdysi jsme byli Ty a
^G já, my dva, ^D dvě nahý těla tak
^{Emi} neříkej, ^C že jinak si to chtěla,
^G tak neříkej, ^D neříkej
^{Emi} neříkej ^C mi nic
2. Stala ses do noci
 z ničeho nic moje platonická láska
 unaven, bezmocný
 usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
 A ranní probuzení a slova o štěstí
 neboj se to nic není
 Pohled a okouzlení, a prázdný náměstí
 na znamení.

R:

^G Jenže ty ^D neslyšíš, ^{Emi} jenže ty ^C neposloucháš,
^G snad ani ^D nevidíš, ^{Emi} nebo spíš ^C nechceš vidět
^G a ^D druhejm ^{Emi} závidíš a v ^C očích kapky ^D slany
^C vody
^G zkus ^D změnu, ^{Emi} uvidíš. Pak ^C vítěj do
^C svobody.

3. Jsi anděl, netušíš a
 nděl, co ze strachu mu utrhali křídla.
 A až to ucítíš
 zkus kašlat na pravidla.
 Říkej si o mně, co chceš
 Já jsem byl odjakživa blázen.
 Nevím, co nechápeš
 ale vrať se na zem.

1. Na ^{F#mi} dlani jednu z tvých řas, do tmy
 ^{Hmi} se koukám,
^E hraju si písničky tvý, co jsem ti psal, ^A
 ^{Hmi} je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc ^D
 ^{F#mi} připomíná,
 ^{H#mi} půjdu se mejt a pozhasínám, co bude
 ^{C#7} dál?

2. Pod ^{F#mi} polštář dopisů pár, co poslalas,
 ^{Hmi} dávám,
^E píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk, ^A
 ^{Hmi} je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc ^D
 ^{F#mi} připomíná,
 ^{H#mi} půjdu se mejt a pozhasínám, co bude
 ^{C#7} dál?

R:

Chtěl jsem to ^{Hmi} ráno, kdy naposled snídal
 jsem s tebou,
^{F#mi} ti říct, že už ti nezavolám,
 ^{Hmi} pro jednu pitomou holku, pro pár nocí
^E touhy
 ^A podved jsem všechno, o čem doma si sníš, ^{C#7}
 ^{F#mi} ted' je mi to líto.

3. ^{F#mi} Kolikrát člověk může mít rád tak
 ^{Hmi} opravdu z lásky,
^E dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je
 ^A dost,
 ^{Hmi} je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc ^D
 ^{F#mi} připomíná,
 ^{H#mi} půjdu se mejt a pozhasínám, co bude
 ^{C#7} dál?

R:

(×2)

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste
 ho vejš, ať má dost,
 pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl
 nezvanej host.

Pověste ho že byl jinej že tu s náma
 dejchal stejnej vzduch
 pověste ho, že byl línej a tak trochu
 dobrodruh.

2. Pověste ho za El Paso, za Snídani v
 trávě a Lodní zvon,
 za to, že neoplýval krásou,
 že měl country rád a že se uměl smát i
 vám.

R:

Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic
 neoddálí,
 do mých snů se dívám z dále
 a do uší mi stále zní tahle moje píseň
 poslední.

3. Pověste ho za tu banku, v který
 zruinoval svůj vklad,
 za to, že nikdy nevydržel na jednom
 místě stát.

R:

4. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste
 ho vejš, ať má dost,
 pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl
 nezvanej host
 Pověste ho za tu jistou, který nesplnil
 svůj slib,
 že byl zarputilým optimistou, a tak dělal
 spoustu chyb
5. 5. Pověste ho, že se koukal a že hodně
 jed a hodně pil,
 že dal přednost jarním loukám
 a pak se oženil a pak se usadil a žil

R:

1. Ami
Darmo sa ty trápiš můj milý synečku
GC
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
DmiAmi
GCGCDmiEAmi
A já tvoja ne bu du ani jednu hodinu
2. Copak sobě myslíš má milá panenko
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh
dá
3. A já sa udělám malú veverěčku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
4. A já chovám doma takú sekérečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh
dá
5. A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu preč po Dunajičku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
6. A já chovám doma takovou udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán
Bůh dá
7. A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
8. A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh
dá
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

10. A sú u nás doma takoví hviezdári
co vypočítajú hviezdinky na nebi
A ty musíš byť má lebo mi ťe Pán Bůh
dá

61

První signální

Chinaski

1. Em Až si G zejtra ráno C řeknu zase
Em jednou provždy dost
G právem se mi C budeš tiše Em smát
jak omluvit si svoji slabost, nenávisť a
zlost
když za všechno si můžu vlastně sám.
- R:**
Am Za spoustu dní možná za C spoustu let
G až se mi D rozední budu ti D vyprávět
na první signální jak jsem vobletěl svět
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
F Jaký si to B uděláš Dm takový to Dm máš.
F Jaký si to B uděláš Dm takový to Dm máš.
2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak
Karel Gott,
budu zpívat vampamtydapam
všechna sláva polní tráva ale peníz
přijde vhod
jak jsem si to ud'al tak to mám.
nana ...

62 Ráda se miluje

Karel Kryl

R:

Ami G C
Ráda se miluje, ráda jí,
F Emi Ami
ráda si jenom tak zpívá,
Ami G C
vrabci se na plotě hádají,
F Emi Ami
kolik že času jí zbývá.

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační
E
bárku
Ami G C F
a Pámbu si ve svém notesu udělá
Emi Ami
jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na
E
první stránce,
Ami G C F
že naše duše nás přežijí v jinačí
Emi Ami
tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se
C E
ozvěna tříští,
Ami G C F
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad je
Emi Ami
podoba příští.

R:

63 Rodné lány

Mňága a Žďorp

1. Rodné lány dávno rozorány
Hmi D A E Hmi D A E
z našeho hřiště je dávno
Hmi D
parkoviště
Hmi D A E
Rybník zasypán, zmizela hejna vran
Hmi D A
a zůstaly jsme jen my děti, zmatené i ve
E Hmi D A E
čtyřiceti

R:

Hmi D F#mi E
Zamrzli jsme moje milá asi v ledu -
Hmi D F#mi E
co bude dál - řící nedovedu -
Hmi D
Co zbude po nás až jednou led
F#mi E
roztaje -
Hmi D
asi jen kyselej smích a fakturační
F#mi E
údaje -

2. Z tajných míst je dneska asfaltová
cyklostezka
naš rodny dům ustoupil billboardům
Pryč je řeka čistá zbylo jen málo místa
a zůstali jsme jen my děti, zmatené i ve
čtyřiceti

R:

3. Na startu stojí běžec co ještě nevyběh'
žaludek svírá křeč v žilách tepe krev
Na startu stojí běžec co ještě nevyběh'
tak hodně štěstí hochu a hlavně žádný
spěch

R:

R:

1. ^{Hmi} Lod už pluje několik dní ^{F#mi}
^G vlny bičují přeplněný ^A paluby
^{Hmi} děvčeka 46 kilo
^G 16 roků už jí bylo
^{F#} nebo mohlo být
^{Hmi} nenapadalo ho nic ^{F#mi}
^G jenom ji držel
^A a chtěl jí aspon něco říct
^{Hmi} její dlouhý rusý vlasy
^G se dotkly jeho řasy
^{F#} tak se nadechl a neřekl nic

R:

^{Hmi} ona se dívá a padá ^A tříšt
^G a z jejích očí létají ^{Emi} jiskřičky (3x)
^{Hmi} a nemá cenu brečet
^G když samurajský meče ^{F#} visí nad nimi

2. ^{Hmi} Lod už pluje několik dní ^{F#mi}
^G vybrakovaná země-ta je za nimi ^A
^{Hmi} děvčeka 46 kilo
^G 16 roků to je život
^{F#} je jí zima
nejde se ubránit
^{Hmi} nenapadalo ho nic ^{F#mi}
^G jenom ji držel
^A a chtěl jí aspon něco říct
^{Hmi} její dlouhý rusý vlasy
^G se dotkly jeho řasy
^{F#} tak se nadechl a neřekl nic

R:

^{Hmi} vítr je odnáší ^A do vlčích ^G máků
^{Emi} tam někde stejně skončím i já
^{Hmi} kašlu ti na to a vim, a taky to chápu ^G
^{Emi} musím se vzpamatovat
^{Hmi} vítr je odnáší ^A do vlčích ^G máků
^{Emi} tam někde stejně skončím já
^{Hmi} ale nemá cenu brečet
^G když samurajský meče
^{F#} visí nad náma

R:

R:

Ami Emi F C
 Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
 F C F G
 že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.
 Ami Emi F C
 Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
 F C F G
 mi chybí abych Tvoji duši mohl rozumět?

1. Ami Emi F
 Sbor kajících mnichů jde krajinou v
 C
 tichu,
 F C
 a pro všechnu lidskou pýchu má jen
 F G
 přezíravý smích.
 Ami Emi F
 A z prohraných válek se vojska domů
 C
 vrací,
 F C F
 ač zbraně stále burácí, a bitva zuří v
 G
 nich.

R:

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně,
 až přivedou mu koně, pak mává na
 pozdrav.
 A srdcová dáma má v každé ruce růže,
 Tak snadno pohřbít může, sto
 urozených hlav.

R:

3. Královnin šašek s pusou od povidel,
 sbírá zbytky jídel, a myslí na útěk.
 A v podzemí skrytí slepí alchymisté,
 už objevili jistě proti povinnosti lék.

R:

Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
 že tři andělé k nám přišli na oběd.
 Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo,
 Ti chybí abys mojí duši mohla rozumět?

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit,
 o tajemstvích noci ve tvých zahradách.
 A já - potulný kejklř, co svázali mu
 ruce,
 teď hraju o tvé srdce a chci mít Tě
 nadosah.

R:

Sáro, Sáro, pomalu a líně,
 s hlavou na Tvém klíně chci se probouzet.
 Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno,
 a v poledne už možná bude jiný svět.
 Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
 Andělé k nám přišli na oběd.

1. Stíny dnů a snů se k obratníkům stáčí
 Ruce snů černejch se snaží zakrýt oči
 Světlo tvý prozradí proč já vím
 S novým dnem, že se zas navrátí
2. Mraky se plazí, vítr je láme
 Stíny tvý duše rozplynou se v šeru
 Ve vlnách opouští, po hodinách mizí
 A měsíc nový stíny vyplaší

R:

Proud motýlů unáší strach
 Na listy sedá hvězdnej prach
 Proletí ohněm a mizí stále dál
 Neslyšný kroky stepujou
 V nebeském rytmu swingujou
 Že se ráno, že se ráno vytratí

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí
 Nebeský znamení, rosvěcujou hvězdy
 Všechno ví z povzdálí vedou naše
 kroky
 A měsíc nový stíny vyplaší

R:

1. Jdu s děravou patou, mám horečku
 zlatou,
 jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
 Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
 a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou
 vlčí,
 tam zbytečně budeš mi psát,
 sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
 já nechám si tisíckrát zdát.

R:

Severní vítr je krutý, počítej lásko má s
 tím,
 k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se
 vůbec nevrátím

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou
 sem,
 už slyším je výt blíž a blíž.
 Už mají mou stopu, už větří, že kopu
 svůj hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl
 bazén
 a opustil tvou krásnou tvář.
 Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
 a nad hrobem polární zář.

R:

...k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se
 vůbec nevrátím

1. ^{Emi} Nebe je modrý a zlatý,^{H7}
^{Emi} bílá je sluneční záře,^{H7}
^{H7} horko a sváteční šaty,
^{Emi} vřava a zpocený tváře.^{H7}
^{H7} Vím, co se bude dít,
^{Emi} býk už se v ohradě vzpíná,^{H7}
^{H7} kdo chce, ten může jít,
^{Emi E7} já si dám sklenici vína

R:

^{Ami} Žízeň je veliká,
^{Emi} život mi utíká,
^{H7} nechte mě příjemně snít.^{Emi}
^{Ami} Ve stínu pod fíky
^{Emi} poslouchat slavičky,
^{H7} zpívat si s nima a pít.^{Emi}

2. Ženy jsou krásný a cudný,
 mnohá se ve mně zhlídla.
 Oči jako dvě studny,
 vlasy jak havraní křídla.
 Dobře vím, co znamená pád
 do nástrah dívčího klína,
 někdo má pletky rád,
^{E7} já radši sklenici vína

R:

3. Nebe je modrý a zlatý,
 Ženy krásný a cudný,
 Mantily, sváteční šaty,
 Oči jako dvě studny.
 Zmoudřel jsem stranou od lidí,
 Jsem jak ta zahrada stinná.
 Kdo chce, ať mi závidí,
^{E7} já si dám sklenici vína

R:

1. ^F Měsíc je jak ^C Zlatá bula ^C Sicílska
^{Ami} Stvrzuje se že kto chce ten se ^G dopíská
^F pod lampou jen krátce v ^C přítmí dlouze
^{Ami} zas
^{Ami} Otevře ti ^G Kobera a ^F můžeš mezi nás
^C ^{Ami} ^G ^F ^C ^{Ami} ^G
 ..

2. Moje teta, tvoje teta, parole
 dvaatřicet karet křepčí na stole
 měsíc svítí sám a chleba nežere
 Ty to ale koukej trefit frajere.
 Protože

R:

^F Dnes je valcha u starýho ^C Růžičky
^{Ami} dej si prachy do pořádný ^G ruličky
^F Co je na tom že to není ^C extra nóbl byt
^{Ami} Srdce jako kníže Rohan ^G musíš
^F ^C ^{Ami} ^G
 mít

3. Ať si přes den docent nebo tunelář
 herold svatý pravdy nebo inej lhář
 tady na to každej kašle z vysoka
 pravda je jen jedna - slova proroka říkaj
 že:

R:

Když je valcha u starýho Růžičky
 budou v celku nanič všechny řečičky
 Buď to trefa nebo kufr - smůla nebo šnit
 jen to srdce jako Rohan musíš mít

4. Kdo se bojí má jen hnědý kaliko
 možná občas nebudeš mít na mlíko
 jistě ale poznáš co si vlastně zač
 svět nepatřil nikomu kdo nebyl hráč

R:

Ať je valcha u starýho Růžičky
 nebo pouť až k tváři Boží rodičky
 Ať je valcha, červen, mlha, bouřka nebo
 klid

Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Dnes je valcha u starýho Růžičky
 když si malej tak si stoupni na špičky
 malej nebo nachlapenej Cikán, Brňák, Žid
 Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Dnes je valcha u starýho Růžičky (to víš že
 jo ..)

dej si prachy do pořádný ruličky
 Co je na tom že to není extra nóbl byt
 Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Dnes je valcha u starýho Růžičky
 dej si prachy do pořádný ruličky
 Co je na tom že to není extra nóbl byt
 Srdce jako kníže Rohan musíš mít

R:

Ať je valcha u starýho Růžičky
 nebo to udáš k tváři Boží rodičky
 Ať je valcha, červen, mlha, bouřka nebo
 klid

Srdce jako kníže Rohan musíš mít

1. Už několik dní trávím na cestách,
 můj stopařskej palec dostává zánět
 šlach,
 dochází mi voda, zato pršet začíná
 a jedinou mou útěchou je v krosně
 svačina, tak

R:

Vem mě na palubu svýho korábu,
 stojím tu už staletí a dýl to nezvládnu,
 vem mě aspoň kousek z týhle prdele,
 už přestávám se cejtit vesele. ouje!

2. Už několik dní stopem cestuji,
 bejvá semtam vedro jak u saní ve sluji,
 tou rozžhavenou asfaltovou řekou
 vesluji,
 tak vem mě třeba do kufru, i s tím se
 spokojím, jó

R:

Už přestávám cejtit nohy
 a pak, že člověku svědčí pohyb
 už se vidím, jak si doma v posteli ležím,
 ale teď tu ještě stojím a tak o tom
 aspoň sním, jó!

R:

(×2) ..ou je,
 už přestávám cejtit nohy
 ... tak si čuchni k mejm!

1. ^{Emi} Trojstěžníku plachty k rozervání
 napnutý,
^G třináctej den je to s náma nějaký
 nahnutý,
^D smůlu táhnem za kormidlem s sebou po
 ^{Emi} vlnách,
 my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to
 na tudy,
^G pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
^D bocman vříská, nejradši bych po krku
 ^{Emi} mu sáh'.

R:

^{Emi} R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý! ^C
^{Emi} Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt! ^C
^{Emi} Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli: ^C
^{Emi} ^D nebudem spílat, ^{Emi} ^D ruce spínat, ^{Emi} ^D žalmy zpívat,
^{Emi} hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní
 leknutý,
 nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
 stejně každej den jeden z nás končí na
 marách,
 čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
 ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
 chcem bejt rovný, až do pekla
 překročíme práh.

R:

R:

G C Emi
Chlapům rostou kozy a ženskejm zase
D
kníry,
G C G D
planetu Zemi bozi cvrnkaj do černý díry
Emi C G D
a smysl života se ti z dálky chichotá,
Ami C
v tobě Dona Quijota další mlýn rozmetal.

1. G C Emi D
Ležíme v posteli čumíme na reklamy
G C G D
šťastní a veselí teče nám slina z tlamy
Emi C G D
už vlastně nemáme pražádný cíle
Ami C D
vytržení hledáme ze dlouhý chvíle
2. G C Emi D
děláme věci co vlastně dělat nechcem
G C G
necháme si nalhat kecy kdejakým
D
blbcem
Emi C G D
bojíme se žít tak měníme sny za
C
pohodlí
D
a zatím

R:

(×2)

3. G C Emi D
Na pomníky neštěstí u silnice padá
prach,
G C G D
nic dobrýho nevěstí zvon co bije na
poplach,
Emi C G
jen žádněj strach, klidně spíme i když
D
bdíme,
Ami C D
černý brejle na oči a už nic nevidíme.

4. G C Emi
Tak nebud' další taková, nebud' další
D
takovej,
G C G D
věci jako svoboda a nadhled si zachovej,
Emi C G D
že - prej se život přežít dá,
A C D
ale co ho takhle žít a ne hnít zaživa?

R:

(×2)

5. G C Emi
Ženskejm rostou kníry chlapům zase
D
kozy,
G C G D
celebrity v TV jsou naši noví bozi
Emi C G D
a podzim života se ti v dálce chichotá,
Ami C
v tobě Dona Quijota další mlýn
rozmetal.

^D Ze zdi na mě tupě zír^Gá po trezoru
temná díra,
^{E7} poznám tedy bez nesnáz^{A7}í, že tam
nepochybně něco scház^{A7}í,
^D ve zdi byl totiž po dědovi velk^Gý trezor
ocelový.
^{A7} Mám tedy ztrátu zdánlivě minimáln^Dí.
^D Na to že náhodně v krámě vášniv^{A7}é
dámě padl jsem za trof^{Hmi}ej,
^{E7} tvrdila pevně: přijdu tě levně, nezoufe^{A7}j,
ó jé, jé, jé, jé.
^D Jenže potom v naší vile chovala se
zhůvěřile,
^{E7} aby měla správné klima, dal jsem ji do
trezoru, ať v klidu dřímá.
^D Spánku se bráním už noc pátou, ne ale
žalem nad tou ztrátou,
^{A7} jen hynu bázn^Gí, že kasař úlovek vrát^Dí.

1. Dávám sbohem břehům prokletejm,
 který v drápech má ďábel sám,
 bílou přídí šalupa My Grave
 míří k útesům, který znám.

R:

Jen tři kříže z bílýho kamení
 někdo do písku poskládal,
 slzy v očích měl a v ruce znavený,
 lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
 samý pití a rvačky jen,
 chřestot nožů, při kterým přejde
 smích,
 srdce kámen a jméno "Sten".

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
 štěkot psa zněl, když jsem se smál,
 druhej kříž mám a spím pod zemí,
 že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
 Katty Rodgers těm dvoum život vzal,
 svědomí měl, vedle nich si klek'...

Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
 ale odpouštět božský,
 snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R:

R:

Ami

V sedm dvacet pět nastupuje do
šestnáctky,

G

E

v sedm dvacet pět, ráno v sedm dvacet
pět ji

Ami

vídám s batohem, mlčky pak jí dávám
sbohem,

G

protože vždy oněmím,

E

oněmím vždy v sedm dvacet -

Ami G E Ami G

ná ná na na ná...

E

oněmím vždy v sedm dvacet pět.

1. Ami C G D

Ami

Při ranním vstávání

C

vždy mě raní očekáváGní

přecpané šestnáctky,

D

přelidněné šestnáctky, však

Ami

v době poslední

C

ranní jízdy mi nezevšední,

G

ptáte-li se „cože?“

E

Tak je to protože -

R:

2.

Ami

Kdyby mi tréma ta

C

nesebrala všechna témata,

G

jak řeč zavést

D

beze trapných předzvěstí.

Ami

Až bude zatáčka

C

nenápadně k ní se namačkám,

D

pak se jí omluvím,

Ami

aspoň tak s ní promluví, když -

R:

Ami F D F

Ami

Ríkáte si, asi jak

F

zafungoval tenhle naviják,

D

řeknu to asi tak -

F

nezafungoval nijak.

Ami

Vážení, jsem nesmělý,

F

snažení je zase ztraceno,

D

však dřív či později

F

zeptám se jí na jméno! (A pak si ji
přidám na fejsbuku.)

R:

1. Když jsi tehdy přinesla na talířku
 křupky,
 musel jsem se zasmát tomu, co má být
 dál, -
 ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
 mi prozradily, že zas nejde o víc než o
 zaběhaný rituál.

R:

- 1: Tak to má být, a sklenku vína na
 dobrou noc,
 k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem
 host,
 tak to má být, když tma nad městem
 převezme moc
 a chce se žít, žít víc než jen dost.

2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
 dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes
 vzdát,
 a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli
 moc ti to slušelo
 a navíc nvenku trochu přšelo, a tak
 jsem zůs - tal, a rád.

R:

- 2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá
 se dát,
 to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
 to není fér, chtít jít, když je čas spát
 a chce se létat, létat i bez křídel.

3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až
 mi z nich vyšla osmička,
 hle, nekonečno ze dvou malých
 vypečených nul, -
 a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku
 dovnitř otočila ven
 a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho
 rychle propíchnul.

R:

1:

1. Někde v dálce cesty končí,
každá prý však cíl svůj skrývá,
někde v dálce každá má svůj cíl,
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

R:

Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i
já
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě
dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Pak na patník poslední napíšu
křídou
jméno své, a pod něj, že jsem žil
hrozně rád,
písně své, co mi v kapsách zbydou,
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu
spát, půjdu spát.

3. Almost heaven, West Virginia
Blue ridge mountains, Shanondoah
river.
Life is old there, older than the trees
younger than the mountains, blowing
like a breeze.

R:

Country roads take me home
to the place I belong,
West Virginia mountain momma
take me home country roads.

4. All my memories gather round her
miner's lady stranger to blue water
dark and dusty, painted on the sky
misty taste of moonshine, teardrop in
my eye.

R:

I hear her voice, in the morning hour
she calls me
the radio reminds me of my home far
away.
Driving down the road I get a feeling
that I
should have been home
yesterday, yesterday.

R:

1. ^C Zase je pátek a ^G mám toho dost.
^{Bb} Tak беру kramle, za ^F zády Černý most.
^C A pokud mi to ^G D1 dovolí,
^{Bb} než minu Jihlavu, ^F hodím Prahu za
^C hlavu.

2. ^C Jedu jak Pražák, ^G hlava nehlava,
^{Bb} mám jediný ^F cíl a přede mnou je
^C Pálava.
^C Už ^G od Brna jsem jako na trní,
^{Bb} ta sladká ^F píseň tak blízko ^C zní.

R:

^C My máme rádi víno,
^{Bb} ^F milujeme krásné ženy a ^C zpěv
^G a na věc jdeme přímo
^{Bb} v ^F žilách nám proudí ^C moravská krev

3. ^C Jako papír ^G hodím práci a ^{Bb} všechny šéfy
^F za hlavu
^C ^G Pánové omlouvám se, ale ^{Bb} já mizím na
^F Moravu.
^C ^G Najdu tam všechno, co mi doma schází,
^{Bb} ^F dobrý lid a klid a řád.
^C ^G Najdu tam všechno, co na světě mám
^{Bb} rád
^F vodu, slunce a nekonečný vinohrad.

R:

^C ^G My tady totiž máme
^{Bb} ^F ^C Všechno co na světě máš rád
^G a ochutnat ti dáme
^{Bb} ^F ^{Em} Slunce a nekonečný vinohrad.

^F ^G Tak se tu žije na padesátý rovnoběžce
^{Em} ^F V mírném klima našeho podnebí
^G Je krásné nemít nikdy dost
^G a dělat věci jen tak pro radost!

R:

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý
 máš,
 jen na tobě teď záleží, na jakou hru se
 dáš.

R:

||: Musíš za svou pravdou stát,
 za svou pravdou stát. :||

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád
 měl,
 už ocenil jsi kompromis a párkrát
 zapomněl.

R:

Že máš ...

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry
 vpad',
 už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním
 dávat mat.

R:

Takhle...

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti
 čas,
 tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu
 zlámeš vaz!

R:

Neměl...

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu
 to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi
 býval mlád.

6. =1.

R:

Musíš...

1. ^D Zabili ^G zabili
^{Emi} chlapa ^G z Koločavy
^D řekněte ^G hrobaři
^{Emi} kde ^G je pochovaný

R:

^D Bylo tu ^G není tu
^G havrani na plotu
^D bylo víno v sudě
^G teď tam voda bude
^D není není tu

2. Špatně ho zabili
 špatně pochovali
 vlci ho pojedli
 ptáci rozklovali

R:

3. Vítr ho roznesl
 po dalekém kraji
 havrani pro něho
 na poli krákají

R:

4. ^D Kráká ^{Hmi} starý havran
^{Emi} ^G ^D krákat nepřestane
^D ^{Hmi} dokud v Koločavě
^{Emi} ^D živý chlap zůstane

R:

1. ^{Ami} ^{A2} ^{Ami} ^{A2}
 Větr sněh zanésl z hor do polí,
^{Ami} ^C ^G ^{Ami}
 já idu přes kopce, přes údolí,
^C ^G ^{Ami}
 idu k tvej dědině zatúlanej,
^F ^C ^E ^{Ami}
 cestičky sněhem sú zafúkané.

R:

^{Ami} ^C ^G ^C
 Zafúkané, zafúkané
^F ^C ^{Dmi} ^E
 kolem mňa všeko je zafúkané
^{Ami} ^C ^G ^C
 Zafúkané, zafúkané,
^F ^C ^E ^{Ami}
 kolem mňa fšeko je zafúkané

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
 srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
 snád' enom pár kroků mi zostává,
 a budu u tvého okénka stát.

R:

||:Ale zafúkané, zafúkané,
 okénko k tobě je zafúkané.:||

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
 v závějoch zpátky dom cestu hledám,
 spadl sněh na srdce zatúlané,
 aj na mé stopy - sú zafúkané.

R:

||:Zafúkané, zafúkané,
 mé stopy k tobě sú zafúkané.:||

1. Někdy je to tak a nezmůžeš s tím nic,
můžeš se jen smát ze svých plných plic.
Chceš to přivolat a chceš to čím dál
víc,
stačí poslouchat, co se snažím říct.
Můžeš tady stát, všemu vzdorovat,
udělat to pak, tak jak to máš rád.
Nebudem se prát, nemusíš mít strach,
chce to akorát realizovat.

2x

Na chvíli zavřít oči, vesmír se
pootočí,
taky můžeš mít, co si budeš přát a
co budeš chtít!

R:

Nad hlavou je můj svět, prosím vás,
odpusťte mi.
Teď zůstat ležet na zádech, dejchat
vzduch pod hvězdami.
Moje aura a můj bůh ve mně hoří, zdá se
mi.
Je to pravda, bludnej kruh, zakázané
uvolnění.

2. Někdy je to tak a nezmůžeš s tím nic,
můžeš se jen smát ze svých plných plic.
Chceš to přivolat a chceš to čím dál
víc,
stačí poslouchat, co se snažím říct.
Na chvíli zavřít oči, vesmír se
pootočí,
taky můžeš mít, co si budeš přát a
co budeš chtít!

R:

1. V zátoce naší je celej den stín,
dneska je tichá, to já dobře vím,
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
za vodou čekám na lásku svoji.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně plál,
já nespím, to víš, tak jak bych si přál,
proč si mě Hardy na práci bral?
3. Už pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejdén už sháním a nemůžu spát.
4. Zítřka se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

84 Zrození hvězd

Kamelot

1. ^G Zrození hvězd ^C čas vykřesá kvapem
^{Emi} a můžou mě vézt, až ^{Hmi} vyryju drápem
^C staré medvědice do ^{Emi} skály větrů tvůj
^D obličej.
2. ^G Kraj otěhotněl jak ^C prvnička v máji
^{Emi} tou padlou tmou a někde ve stáji
^C se splaší koně a ^{Emi} přiklušou blíž, ke mně
^D blíž.

R:

A (že) ^C březí klisna má oči jako ty a ^{Emi} sedlo z
^D něhy,
^C možná se jí stýská, možná je zraněná a
^{Emi} možná je ty,
^C všechno možná, všechno možná bude lepší
^G než dřív.

3. ^G Tahleta létavice mně ^C do uší zpívá
^{Emi} píseň panice, co z ^{Hmi} tváře ti slíbá
^C tvůj vodopád slz a ^{Emi} měsíční prach, co ty
^D víš.

4. ^G Kraj Indiánů mě ^C úsvitem vítá
^{Emi} a ranní déšť mou rytinu smývá,
^C jsi vzdálená víc, co ^{Emi} můžu ti říct, můžu
^D říct, jen to

R:

(×2)

85 Želva

Olympic

1. ^D Ne moc snadno se ^G želva ^D po dně ^G
^{D G D G} honí
^D velmi radno je ^G plavat na dno za ní ^{D G D G}
^A jenom počkej, až se zeptá, na to, co ^{Hmi} tě
^D v mozku lechtá ^D nic se neboj a ^G vem si něco od ní. ^{D G D G}
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' dám zvlášť pro tebe, a pak
aspoň dvě pro sebe.
Víš má drahá a zbytek je pod vanou.

R:

^D Když si někdo ^A pozor ^G nedá ^D
^A jak se vlastně ^G želva ^D hledá
^G ona ho na něco ^{E7} nachytá ^{A7}
^G i když si to ^{E7} pozděj ^{A7} vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí
ten, kdo nechce, pak brzy slzy roní
jeho úsměv se vytratí a to se mu
nevyplatí
má se nebát želez a spousty vodní

R:

1. ^{C#mi} Od januára cez leto a celým rokom
^{F#mi} Ja blázon ľúbil som ťa a zostal len
otrokom
^A Ďakujem ti že sme spolu ^H žili, ja preťal
^{C#mi} som si žily
2. ^{C#mi} Koľkokrát za posledné som ti kúpil kvety
^{F#mi} Ty radšej vezmeš mi aj posledné
cigarety
^A Ďakujem ti že sme spolu ^H žili, ja preťal
^{C#mi} som si žily

R:

^{F#mi} ^{C#mi}
Nepoznávam seba odkedy ťa nepoznám
^{F#mi} ^{C#mi}
bolo mi to treba bolo treba nám
^{F#mi} ^{As}
ja cítim zostal som v tom iba sám
^A
To čo som s tebou skúsil
^H ^{F#mi}
S nikým už nemusím
Čo som s tebou musel
^H ^E
S nikým už neskúsím
Zavrela si mi dvere
^H ^{F#mi}
Za nimi žila s ním
Ak túžiš po nevere
^H ^{C#mi}
Ďakujem neprosím

3. ^{C#mi} Teraz keď ležím a svoju posteľ volám
Zlato
^{F#mi}
Neskoro došlo mi že vôbec nestálo to za
to

R:

Rejstřík

1		J		R	
1982.....	1	Jdem zpátky do lesů	30	Rodné lány	63
A		Jednou mmi fotr povídá	31	Ráda se miluje	62
Amazonka	2	K		S	
Amerika	3	Karavana mraků	33	Samurajský meče	64
Andělé	4	Když mě brali za vojáka	34	Sen	66
B		Klidná jako voda	36	Severní vítr	67
Batalion	5	Klára	35	Slavíci z Madridu	68
Bedna od whisky	6	L		Srdce jako kníže Rohan	69
C		Lokomotiva	37	Stopařská	70
Cesta	7	M		Sáro	65
Chtít chytit vítr	28	Made in Valmez	38	T	
Colorado	9	Magdaléna	39	Trezor	73
D		Marie	41	Tři kříže	74
Dajána	12	Mezi horami	42	V	
Darling	13	Morituri te salutant	44	V 7:25	75
Detaily	14	Morseovka	45	Večer křupavých srdíček	76
Dezolát	15	Mám jednu ruku dlouhou	40	Veď mě dál, cesto má	77
Divoké koně	16	Měsíc	43	Víno	78
Dokud se zpívá	17	N		Z	
F		Na kolena	46	Za svou pravdou stát	79
Franky Dlouhán	18	Nad stádem koní	47	Zabili	80
G		Nagasaki Hirošima	48	Zafúkané	81
Gastrosexuál	19	Nejlíp jim bylo	49	Zakázané uvolnění	82
Goin' blind	20	Nosorožec	50	Zrození hvězd	84
H		O		Zátoka	83
Hej! Kapitáne!	21	O malém rytíři	51	Č	
Hej teto!	22	Obchodník s deštěm	52	Čarodějnice z Amesbury	10
Hlídač Krav	23	Omnia vincit amor	53	Černá díra	8
Hodinový hotel	24	Oregon	54	Čtyři slunce	11
Hruška	25	P		Š	
Hudsonský šífy	26	Po schodech	56	Škrábej	71
Husličky	27	Pocity	57	Šťastní a veselí	72
I		Podvod	58	Ž	
I cesta může být cíl	29	Pověste ho vejš	59	Želva	85
		Proměny	60	Žily	86
		První signální	61		
		Písníčka pro tebe	55		